Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1919 | 4 PAGINI — 20 BANI | Vineri 1 iulie 1955

GLASUL POPOARELOR

ADUNAREA MONDIALA A PACII a luat sfîrșit.

Importanța acestui eveniment măreț este deosebit de mare dacă ținem seama de actuala situație internațională. Creșterea forțelor păcii are o însemnătate hotărîtoare pentru destinele omenirii. Această creștere acționează cu o deosebită forță în actualele împrejurări cînd cercurile agresive occidentale amenință cu războiul, cînd agresorii își intensifică activitatea. Ratificarea acordurilor militare de la Paris care agravează situația în Europa, creînd pe acest continent focarul unui nou război; crearea de către S.U.A. de blocuri militare în Extremul Orient și Orientul Apropiat; existența și construirea de noi baze militare în jurul țărilor lagărului democratic; provocările împotriva R. P. Chineză; intensificarea cursei înarmărilor în țările capitaliste; pregătirile blocului Atlanticului de Nord în vederea unui război atomic nu pot să lase popoarele liniștite. Atmosfera internațională este otrăvită de toate aceste urzeli ale forțelor agresive din Occident. Popoarele lumii nu pot privi cu indiferență la cei ce complotesc împotriva vieții, a viitorului, la cei ce seamănă neîncrederea și discordia între națiuni. Ele sînt hotărîte, pe deasupra oricăror deosebiri de sisteme sociale, de concepții, să apere seninul cerului, liniștea căminelor lor, spre binele și progresul întregii omeniri. Ele și-au trimis la Helsinki solii lor să-și spună cuvîntul. S-au adunat astfel în capitala Finlandei 1841 de delegați și observatori din 68 de țări ale lumii, reprezentînd cele mai felurite pături sociale, profesiuni, concepții politice și credințe religioase. Adunarea Mondială a Păcii salutată cu căldură și speranțe de întreaga omenire, este considerată ca cea mai largă dintre toate întîlnirile internaționale ale reprezentanților forțelor iubitoare de pace care au avut loc pînă în prezent. Modul de desfășurare a activității Adunării n-a fost impus de nimeni. Ea însăși a hotărît în mod definitiv care anume probleme și în ce ordine vor fi examinate. Bineînțeles că discuțiile între participanții la Adunare n-au fost întotdeauna line și au existat divergențe în multe probleme. Aceasta n-a împiedicat însă ca schimbul de idei să se desfășoare în mod constructiv, deoarece cu toții erau însuflețiți de o singură năzuință — aceea de a contribui prin toate mijloacele la destinderea încordării internaționale, la restabilirea relațiilor normale între state și la înlăturarea primejdiei unui nou război.

Activitatea participanților la Adunare s-a desfășurat în cadrul plenarelor și a celor 7 comisii pe probleme. Lucrările comisiilor s-au caracterizat printr-o muncă încordată și rodnică.

Discuțiile din comisia pentru problemele educației tineretului de pildă, s-au purtat cu mult interes. Raportul acestei comisii conține numeroase recomandări, avînd ca obiect educarea tineretului într-un spirit de înțelegere, prietenie și pace. Tînăra generație a lumii care se pregătește intens pentru cel de al V-lea Festival Mondial, a urmărit cu atenție lucrările Adunării de la Helsinki, salutînd cu bucurie, din toată inima, rezultatele ei. Congresele și Festivalurile mondiale ale tineretului au arătat că tinerii, indiferent de profesie, culoare, concepții politice și credințe religioase, se pot înțelege, pot să găsească un limbaj comun atunci cînd sînt animați de dorința sinceră de a trăi în pace și prietenie. Peste o lună, la Varșovia, solii tineretului lumii își vor strînge mîna și vor afirma hotărîrea lor de a lupta pentru triumful nobilelor idei ale păcii și prieteniei.

Ca rezultat al discuțiilor vii, prietenești și libere care au avut loc la Adunarea Mondială a Păcii, s-a realizat un acord asupra a numeroase probleme importante ca: reducerea generală a înarmărilor, interzicerea armelor nucleare, cererea de a se folosi pe scară mai largă energia atomică în scopuri pașnice, de a se realiza o coexistență pașnică a tuturor țărilor lumii, de a se respecta independența națională și de a se organiza schimburi economice și culturale normale pe bază de egalitate și avantaje reciproce.

Documentul principal al Adunării Mondiale a Păcii este Apelul de la Helsinki. Redactat în mod limpede și concis, el arată ce așteaptă omenirea de la Conferința de la Geneva a celor patru puteri. Apelul de la Helsinki cheamă opinia publică de pretutindeni să se împotrivească uneltirilor adepților războiului și să sprijine pe participanții la tratative.

„Cauza păcii va fi pînă în cele din urmă încununată de succes dacă forțele iubitoare de pace, care au țeluri comune și îndeosebi diferitele mișcări pentru apărarea păcii, marile organizații pacifiste de orientare creștină și social-democrată vor întreprinde acțiuni unite pentru a risipi neîncrederea și a apăra pacea.

Contradicțiile internaționale pot fi rezolvate pas cu pas. Speranțele popoarelor pot fi împlinite". Aceste cuvinte ale Apelului sînt primite cu încredere și speranță de popoarele din toate țările lumii, le însuflețesc în lupta nobilă a zilelor noastre — lupta pentru triumful păcii.

Lucrările Adunării Mondiale a Păcii deschid noi perspective în lupta popoarelor pentru pace, insuflă sutelor de milioane de oameni convingerea că războiul poate fi preîntîmpinat.

Adunarea de la Helsinki, așa cum arată Apelul, a creat certitudinea că, cu toate divergențele profunde și diversitatea opiniilor, un acord asupra unor probleme importante poate fi realizat și numeroase probleme pot fi rezolvate astăzi prin tratative. E limpede cîte speranțe trezesc rezultatele Adunării de la Helsinki acum, în preajma conferinței de la Geneva a celor patru puteri.

Delegații prezenți la Helsinki au subliniat adesea în cadrul lucrărilor caracterul constructiv al politicii țărilor lagărului socialist, realismul propunerilor de pace ale Uniunii Sovietice — propuneri care exprimă năzuințele maselor de milioane de oameni de pretutindeni.

Delegația R.P.R. la Adunarea Mondială a Păcii a exprimat profunda dorință de pace și colaborare a poporului nostru. Pentru tineretul romîn, nu există dorință mai fierbinte decît aceea de a trăi în condiții de pace pentru a-și dedica toate forțele sale creatoare muncii pașnice, constructive. Iată de ce tînăra generație din patria noastră salută din toată inima rezultatele lucrărilor Adunării Mondiale a Păcii, istoricul Apel de la Helsinki. El își exprimă hotărîrea de a lupta fără răgaz pentru ca marile speranțe pe care le-a deșteptat Adunarea Mondială a Păcii de la Helsinki să triumfe pe întregul glob.

Concertul de gală al orchestrei de muzică națională chineză

Joi seara a avut loc în sala Teatrului C.C.S. concertul de gală al orchestrei de muzică națională chineză care se află în turneu în țara noastră.

La concert au asistat tovarășii Chivu Stoica, C. Pîrvulescu, acad. prof. dr. C. I. Parhon, S. Bughici, Constanța Crăciun, M. Roșianu, membri ai guvernului, membri ai C.C. al P.M.R. conducători ai organizațiilor obștești și ai instituțiilor centrale, oameni ai artei și culturii, reprezentanți ai presei, un numeros public.

In sală se aflau ambasadorul R. P. Chineze, Ke Bo-nian și alți membri ai corpului diplomatic.

Orchestra de muzică națională chineză, alcătuită din 21 de artiști cu instrumente vechi populare și soliști vocali, este condusă de Li Juan-cin, director adjunct al Institutului de muzică populară de pe lîngă Conservatorul Central al R. P. Chineze. Conducător artistic este compozitorul Van Sin, iar dirijor este Cin Pen-cian.

Orchestra a interpretat un program bogat de piese muzicale clasice cu o veche tradiție și muzică populară instrumentală din diferite regiuni ale marii Chine, care au demonstrat înalta artă a poporului chinez.

Temele cîntecelor exprimă dragostea de natură, dragostea de patrie, bucuria poporului eliberat, hotărîrea de a lupta pentru construirea unei vieți fericite. In cîntecul „Primăvăratic clar de lună", o melodie clasică lirică, se descrie pitorescul rîurilor și munților. Acelaș conținut liric îl au și cîntecele „Intîlnirea fericită", un cîntec popular din Mongolia Interioară, care exprimă bucuria întîlnirii a doi îndrăgostiți după o lungă despărțire. „Lumina soarelui de primăvară" executat de o formație de instrumente populare „Pi-pa", care descrie frumusețea unei zile de primăvară sau „Toate păsările cinstesc Phoenixul" în care sînt imitate diferite glasuri de păsări.

Sentimentele patriotice profunde ale poporului chinez sînt oglindite în melodiile „Generalul", care redă întoarcerea victorioasă în patrie a unui erou popular și „Guan Lin San", care descrie lupta unui erou împotriva asupritorilor.

Bucuria de a trăi viața nouă după eliberare este cîntată în „Dansul naționalității Jao", și în „Cîntecul căruțașului" care exprimă sentimentele țăranilor chinezi după înfăptuirea reformei agrare.

Concertul artiștilor chinezi a fost răsplătit de spectatori cu îndelungi aplauze. Artiștilor le-au fost oferite flori în semn de prețuire a măiestriei lor artistice.

(Agerpres)

Miting în cinstea Congresului mondial al mamelor

În cinstea Congresului mondial al mamelor va avea loc în Capitală un miting la care vor lua cuvîntul reprezentante ale femeilor din diferite regiuni ale țării și delegate care vor participa la Congresul mondial al mamelor.

Va lua cuvîntul vicepreședinta Federației Democrate Internaționale a Femeilor. Dolores Ibarruri.

La acest miting sînt invitate să participe mame, muncitoare, intelectuale, gospodine din București și delegate din toate regiunile țării.

Mitingul va avea loc în ziua de 1 iulie a.c., orele 18, la Arenele Libertății.

În caz de ploaie, mitingul va avea loc în sala de sporturi Floreasca.

Cum elaborăm șarjele rapide

Lăbuneț Valer
prim-topitor
responsabil de brigadă de tineret
Oțelăria Siemens-Martin
Combinatul metalurgic
„Gh. Gheorghiu-Dej" — Hunedoara

Pentru a contribui la dezvoltarea continuă a industriei noastre grele, noi, oțelarii hunedoreni, ne străduim zi de zi să dăm patriei mai multe tone de oțel.

De curînd, tinerii siderurgiști din brigăzile de tineret de la combinatul nostru s-au angajat să dea peste plan, pînă la Festivalul de la Varșovia, trei trenuri cu metal. Noi muncim acum însuflețiți de acest angajament.

Una din metodele cele mai răspîndite în oțelării este și metoda oțelarului sovietic Matulineț, care constă în scurtarea duratei șarjei cu 2—3 ore față de normal. Pentru a explica mai concret avantajele metodei, voi căuta să arăt cum reușește brigada noastră să obțină șarje cu o durată scurtă — șarje rapide.

Intrînd în lucru la orele 15, găsim șarja aproape pregătită de schimbul precedent. Cu o jumătate de oră înainte de descărcare, brigada noastră începe deja ajustarea cuptorului la peretele din spate și capete, astfel noi pregătindu-ne deja pentru șarja viitoare. Această ajustare se face cu dolomită calcinată, și deoarece în timpul afinării cuptorul e foarte cald, și reparația e de bună calitate.

Imediat ce ne vine analiza chimică de la laboratorul rapid care arată că oțelul e gata, se introduce o cantitate anumită de fero-mangan pentru desoxidare, iar ajutorii I și II, desfundă orificiul de evacuare, ceea ce durează 5—10 minute, timpul necesar pentru ca fero-manganul să se topească în oțel. În vreme ce șarja a pornit în oala de turnare, restul brigăzii, împreună cu mine, astupăm cu dolomită locurile uzate din cuptor. Această operație, începută încă din momentul cînd șarja a plecat pe orificii, noi o executăm în 10—15 minute în loc de 25—40 cum era înainte. În acest timp menținem și regimul termic în cuptor foarte ridicat, însă fără depășiri de temperatură.

În momentul cînd s-a golit cuptorul, împreună cu maistrul cercetăm starea vetrei. Dacă e bună, înfundăm orificiul, dacă pe vatră au rămas resturi de metal și zgură, le suflăm afară cu aer comprimat. Terminînd și această operație, începem încărcarea cuptorului cu fier ușor pe vatră, după care introducem decarburanți, minereu, țunder și fondanții. Lăsăm ca ele să ardă 5—10 minute și continuăm încărcarea fierului, astfel ca fierul greu să fie pus sus, unde vine în contact cu flacăra, pentru a ușura topirea.

Încărcarea este executată cu două macarale de șarjare pe o singură ușă, pe rînd, și în felul acesta timpul încărcării îl scurtăm cu cel puțin 30 de minute, economisind și căldură. Odată terminată încărcarea, conduc pregătirea pragurilor false și lipirea stîlpilor cu material, pregătit de ajutorii 3 și 4, în timpul încărcării. În acest timp ajutorii 1 și 2 curăță jgheabul și orificiul de scurgere.

În momentul cînd încărcarea metalică este suficient de caldă, comand fonta lichidă pe care o introduc în cuptor. Acestor ultime operații, le acord o mare atenție, deoarece de buna lor executare va depinde și succesul șarjei rapide. Aici totul cere să fie făcut la timp și corect.

Am ajuns în faza de topire. Ca și pînă acum lucrăm cu maximum de căldură și numai în spre sfîrșitul topirii, scădem cu puțin de tot și treptat cantitatea de combustibil.

Deoarece fazele precedente au fost executate rapid și bine, topirea va merge repede. Pentru aceasta eu cercetez din timp calitatea fierului vechi și analiza chimică a fontei și cu sprijinul inginerului de schimb, facem dozarea cuptorului în așa fel ca șarja să aibă la topire un conținut de carbon cu 0,60% mai mare decît ne trebuie la proba finală.

O caracteristică deosebită a șarjei rapide o constituie și zgura. De aici vine și vorba oțelarilor: „Sub o zgură bună este și un oțel bun". De aceea noi începem să separăm zgura încă din timpul topirii, dîndu-i adausuri de var sau florură de calciu.

Ca măsuri de organizare în timpul topirii, brigada noastră pregătește toate materialele și sculele necesare șarjei pentru a le avea la timp și la îndemînă.

Odată șarja fiind topită, trimitem proba de oțel la laboratorul rapid, unde se determină analiza chimică, știind astfel ce cantitate de minereu trebuie să mai introducem. Minereul nu-l dau decît atunci cînd oțelul e cald și zgura formată, în felul acesta decarburarea făcîndu-se iute și după regulile tehnologice. De asemenea minereul îl introducem cu macaraua în porții mici în felul acesta evitînd deschiderea ușilor în permanență și ușurînd munca brigăzii în timp ce în trecut introduceam minereul cu lopata manuală.

Toate operațiile fiind făcute repede, bine și cu un regim termic ridicat, șarja este gata și după ce laboratorul ne identifică analiza oțelului, acesta ia drumul oalei de turnare. Știindu-se din timp că vom da șarjă rapidă, tovarășii din hala de turnare au sarcina să pregătească terenul de turnare și oala la timp.

În acest fel, cu o durată mai mică și combustibil redus, am obținut oțel mai mult, mai bun și mai ieftin.

Pentru reușita șarjei rapide eu caut să cer permanent sprijinul tehnicienilor schimbului, pentru ca împreună să evităm toate deficiențele ce s-ar ivi.

Pentru obținerea unor rezultate bune, la propunerea comitetului organizației de bază U.T.M., brigada noastră a urmat un curs de minim tehnic și în acest fel ne-am îmbogățit cunoștințele noastre. În cursul lunii trecute brigada noastră a elaborat 31 de șarje rapide, depășindu-ne sarcinile de plan cu 28,43 la sută.

Pentru viitor ne-am propus să studiem și mai mult procedeul de elaborare a șarjelor rapide atît teoretic cît și practic și să îngrijim mai atent cuptorul. Însușindu-ne din experiența oțelarilor sovietici și a oțelarilor noștri fruntași vom putea reduce cu încă cel puțin 30 de minute durata elaborării șarjei.

Ceferiștii se pregătesc pentru transportul recoltei

Echipele de muncitori organizate în cele 11 centre de etanșare de pe cuprinsul regionalei C.F.R. Iași au etanșat în primele zece zile de lucru aproape 600 vagoane. În plus, au reparat și 205 obloane mobile necesare transportului cerealelor.

Echipa condusă de tovarășul Grigore Comănescu de la revizia de vagoane Bacău a aplicat inscripția: „1955 Bun pentru cereale". pe 130 vagoane.

În echipa reviziei de vagoane Iași lucrează și tîmplarul Anton Sîrbu care are o experiență îndelungată în această muncă.

Pentru ca pregătirea vagoanelor pentru transportul recoltei să se desfășoare fără întrerupere și în cel mai scurt timp, echipele de etanșare de pe cuprinsul regionalei C.F.R. Iași, au fost aprovizionate cu materiale și scule în cantități suficiente.

★

Mersul lucrărilor de etanșare este urmărit zilnic prin operatorii de circulație. De asemenea, organele de specialitate din direcția regională execută un control permanent asupra calității reparațiilor vagoanelor.

Membrii brigăzii de tineret condusă de Ion Chiroșca de la Atelierele C.F.R. Pașcani au confecționat obloane duble pentru 25 vagoane, folosind numai materiale recuperate.

În total, tinerii muncitori din această brigadă au pregătit pînă în prezent obloane pentru aproape 80 vagoane.

★

Muncitorii tîmplari de la atelierul reviziei de vagoane Iași se îngrijesc îndeaproape de aprovizionarea cu material lemnos a echipelor de etanșare care lucrează la reviziile de vagoane Iași, Socola și Bîrlad. Într-un timp scurt au confecționat 3.700 metri liniari șipci și 1.800 metri liniari colțari.

De asemenea, ei au reparat 30 obloane mobile care erau propuse pentru casare, economisind în acest fel aproape 5.400 lei.

Corespondent
S. BANU

Carnetul Festivalului

Tovarășul Valentin și „băieții lui"

Am cunoscut într-o seară un om trecut cu mult de vîrsta unuia care visează să cînte „mandolinatta sera" pe sub fereastra unei fete cu inima de piatră, în speranța că — cine știe? — iubita îl va asculta de după perdea.

Omul acesta se numea Valentin Kuialski și tocmai coborîse din autobusul uzinei de reparații mecanice-Ploești, în fruntea unei cete tinere și zgomotoase de fete și băieți.

„Tovarășul Valentin" — cum i se spunea — purta cu grijă o mandolină aproape nouă, fină și subțire, care contrasta cu degetele sale aspre și țapene.

După ce au coborît toți am observat că fiecare avea mandolina lui, de parcă ar fi fost o trupă de soldați care porneau în bătălia cîntecului. Am aflat despre echipa de mandoline condusă de „tovarășul Valentin" că la concursul organizat în cinstea Festivalului de la București a obținut premiul doi pe țară. Nu știu de ce, nu-mi venea să cred. Poate, unde mi-i închipuisem altfel decît i-am văzut. Mai reținuți, mai liniștiți, mai... știu eu cum? Poate i-aș fi vrut și cu barbă! Fapt este că imaginația mea greșise. Și de lucrul acesta m-am convins doar cînd strecurîndu-mă printre sute de ploeșteni am ajuns lîngă scena montată în centrul orașului. În seara aceea se încheia Săptămîna cîntecului și a dansului prin care tinerii artiști amatori din regiunea Ploești au dat viață chemării entuziaste a comitetului regional U.T.M., „Să întîmpinăm Festivalul de la Varșovia prin cîntece și dansuri". Orașul avea aspectul sărbătoresc dinaintea evenimentelor deosebite — steaguri roșii, albastre și albe străjuiau centrul pînă departe, spre bulevard. Reflectoarele aduceau pe scenă o părticică din lumina zilei. Și la un moment dat a răsunat o melodie vie, tremurată, care m-a făcut să tresar: cîntau aceia pe care mi-i închipuisem altfel decît erau. L-am recunoscut imediat pe „tovarășul Valentin". „Băieții lui" („ăștia sînt băieții mei", așa mi-i prezentase) cîntau de nu li se vedeau degetele pe strune. Era un cîntec tineresc, pe măsura celor care-l cîntau.

Au pregătit multe cîntece băieții „tovarășului Valentin"; și o melodie de Soloviov Sedoi, și o polcă „Albinița", și cîntece ale tineretului din diferite țări, dar în fiecare interpreții puneau aceeași pasiune a vîrstei și mai ales a sufletelor lor.

La sfîrșitul programului m-am dus să-i felicit pe artiști. Aflînd că vreau să scriu la ziar despre ei, Ștefan Tomescu, un băiat șugubăț ca Pepelea mi-a spus la plecare, în glumă:

— Ai grijă tovarășe, nu mă uita nici pe mine.

Nu te-am uitat Ștefan Tomescu. Și uite, te rog să primești mulțumirile unui spectator anonim care te-a ascultat cîntînd și căruia i-ai dăruit o parte din bogăția și tinerețea sufletului tău.

Am plecat spre autobus împreună cu tovarășul Valentin. Mergea tăcut și nu știam cum să intru în vorbă cu el.

Nu știu ce mi-a venit și l-am întrebat, așa într-o doară:

— Și ce mai aveți de gînd tovarășe Valentin?

— Avem de gînd să cîntăm atît de bine încît să se audă pînă la Varșovia, la Festival!

...Asta mi-a spus-o un om care nu visa să cînte „mandolinatta sera" pe sub fereastra unei fete cu inima de piatră, ci un om în vîrstă care se pregătea, împreună cu „băieții lui" pentru sărbătoarea tinereții.

AUREL SCHWARTZ

Lucrările sesiunii generale a Academiei R. P. R.

Miercuri după amiază și în cursul zilei de joi au continuat lucrările sesiunii generale a Academiei R.P.R.

Au fost expuse comunicări științifice pe secții în secția I, pe specialitățile matematică și fizică; în secția a II-a, pe specialitățile biologie, agronomie, geologie și geografie; în secția a III-a, pe specialitățile mecanică aplicată, energetică și metalurgie, chimie; în secția a IV-a, de științe medicale; în secția a V-a, pe specialitățile istorie, filozofie și psihologie, economie; în secția a VI-a, pe specialitățile limbă, literatură și artă.

Lucrările sesiunii generale a Academiei R.P.R. continuă.

(Agerpres)

Imagini de pe șantierul național Cerna-Jiu

Ceea ce se întîmplă pe șantierul Național Cerna-Jiu nu poate avea echivalent în cuvinte întocmai cum nu se poate vorbi despre nașterea unui prunc.

Sute de brigadieri veniți din toate colțurile țării, de pe ogoarele întinse și roditoare, de pe culmile munților, lucrează acum pe acest șantier. Îi cunoști după jocurile lor din pauzele zilelor de muncă, după cîntecele năvalnice sau tărăgănate, dar mai ales după munca lor îndîrjită. Să facem cunoștință cu brigadierul Popa Tudor (fotografia nr. 1). El e comandantul echipei a II-a sectorul Sușița. Niciodată brigadierii din echipa lui nu simt oboseala, ci din contră parcă le cresc în fiecare zi puterile.

În fotografia nr. 2 îl puteți vedea pe șeful echipei I-a A, din brigada V-a, sectorul Bistrița, Fisteag Mihai. El muncește nu numai cu avînt tineresc ci și cu multă seriozitate și pricepere și obține în fiecare zi rezultate frumoase.

Jiul năvălește mereu la vale cu apele sale vinete, desprinzînd din cale bolovani grei de stîncă revărsîndu-se din albia sa, punînd în primejdie podul care se construiește peste el. Cînd negurile nopții încep să se destrame, undeva departe în inima munților o mînă de oameni dau bătălie îndîrjită ca fundațiile podului să fie terminate cît mai repede. (Fotografia nr. 3).

Cînd o roabă este umplută, este dusă repede de către un tînăr brigadier la locul respectiv. După felul în care se grăbesc să ducă roabele pline cu pămînt îi cunoști imediat pe tinerii din brigada condusă de brigadierul Iana Vasile, cu care puteți face cunoștință din (fotografia nr. 4)

Munca pe șantier se face asudînd, dar cu veselie ca într-un mare festival al bucuriei. Cînd ultimile lopeți de pămînt din timpul zilei sînt aruncate în roabe, un tînăr plin de sudoare flutură cazmaua, semn că tinerii trebuie să vină la încolonare. E șeful echipei a II-a, Dinu Nicolae din sectorul Bistrița pe care-l vedeți în fotografia nr. 5

Să antrenăm şi mai mulţi tineri la „Concursurile Sportive ale Tineretului“

Gh. Pop
şeful secţiei sportive a C.C. al U.T.M.

În aceste zile, tinerii de pe întreg cuprinsul patriei noastre se întrec cu dîrzenie în cadrul Concursurilor Sportive ale Tineretului, organizate în cinstea celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor pentru pace şi prietenie de la Varşovia.

Vestea organizării Concursurilor Sportive ale Tineretului a stîrnit un viu interes în rîndul organizaţiilor U. T. M. şi a colectivelor sportive, care au început de îndată o muncă entuziastă de antrenare a tineretului patriei noastre, la disciplinele acestei importante competiţii sportive.

Numărul mare de tineri care au participat pînă acum la Concursurile Sportive ale Tineretului, peste 730.000, situează această competiţie ca una dintre cele mai mari întreceri sportive de masă organizate în ţara noastră. Ea este totodată dovada dragostei cu care tineretul din ţara noastră întîmpină şi pe terenurile sportive cel de al V-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor de la Varşovia.

În întrecerile din cadrul Concursurilor Sportive ale Tineretului luptă cu multă însufleţire tinerii din întreprinderi şi instituţii. Este de ajuns să vorbim de două exemple care oglindesc din plin acest lucru. La complexul C.F.R. „Griviţa Roşie“ s-au format 36 echipe de fotbal care cuprind 422 tineri, 38 echipe de volei, care cuprind 228 tineri, iar un număr de 350 tineri participă la probele de atletism. Al doilea exemplu îl constituie fabrica de zahăr de la Chitila. Aici s-au creat două echipe de volei şi de fotbal iar 70 tineri participă la probele de atletism şi tir. De remarcat este faptul că aici, din aproximativ 90 tineri existenţi în fabrică, 86 participă la Concursurile Sportive ale Tineretului.

Mulţi tineri de la sate participă la aceste concursuri.

Dacă treburile te duc prin regiunea Baia Mare nu poţi să treci fără să te opreşti la terenul sportiv din comuna Medieşu Aurit. Aici 1000 tineri săteni se întrec la fotbal, atletism şi volei.

Pentru aceste concursuri ei s-au pregătit din vreme. Terenul de fotbal, cel de volei şi pista de atletism au fost amenajate prin muncă voluntară de tinerii sportivi din această comună, mobilizaţi de organizaţia U.T.M. şi colectivul sportiv. Asemenea exemple sînt şi în comuna Livada unde participă la concursuri peste 500 tineri. Şi ei şi-au amenajat o bază sportivă.

Concursurile Sportive ale Tineretului se bucură de o largă participare în şcoli şi facultăţi. Peste 10.000 elevi şi 9000 studenţi din oraşul Cluj iau parte în momentul de faţă la etapa a doua a acestei întreceri.

Organizarea şi desfăşurarea Concursurilor Sportive ale Tineretului precum şi celelalte competiţii de masă organizate anterior ne-au dovedit cu prisosinţă că acolo unde comitetele regionale, orăşeneşti şi organizaţiile de bază U.T.M. se preocupă de organizarea şi desfăşurarea concursurilor sportive ale tineretului, se obţin succese de seamă.

Cu toate rezultatele bune obţinute în unele regiuni cum ar fi de pildă Cluj, Baia Mare şi Suceava care pînă în prezent se situează primele pe ţară în mobilizarea tineretului la concursuri, mai sînt încă regiuni şi raioane U. T. M. care nu acordă atenţia cuvenită organizării şi desfăşurării Concursurilor Sportive ale Tineretului. Astfel în regiunea Timişoara, Concursurile Sportive ale Tineretului se desfăşoară încă slab. Este suficient să amintim despre raionul Lugoj. Aici activiştii U.T.M. vorbesc ce-i drept foarte frumos despre sport, ca parte componentă a educaţiei comuniste, mijloc important de întărire a sănătăţii şi un bun prilej de organizare a timpului liber al tineretului, dar toate acestea pentru comitetul raional U.T.M. Lugoj în frunte cu tovarăşul prim-secretar Vlas Gheorghe sînt uneori vorbe goale. Comitetul raional U.T.M. Lugoj nu a trecut concret la îndrumarea organizaţiilor de bază U.T.M. în această problemă. În organizaţia de bază a fabricii „Ciocanul“ din Nădrag nu se ştie încă nimic despre Concursurile Sportive ale Tineretului, iar în comuna Buziaş nu este încă constituită comisia de organizare. Atît comitetul raional U.T.M., secţia culturală şi de învăţămînt de pe lîngă sfatul popular raional, cît şi comitetul raional C.F.S. aşteaptă ca concursurile să se desfăşoare de la sine, fără a lua nici o măsură de sprijinire a organizării şi desfăşurării concursurilor.

Un alt exemplu: comitetul raional U.T.M. Tulcea nu a luat nici o măsură de popularizare a concursurilor deşi atît la centrul de raion cît şi în unele organizaţii de bază există staţii de amplificare, gazete de perete şi cetăţeneşti. De asemenea există multe posibilităţi locale pentru confecţionarea de lozinci mobilizatoare. Datorită faptului că popularizarea competiţiei este slabă, mobilizarea tineretului în concursuri este şi mai slabă.

Sînt unele comitete regionale, orăşeneşti şi raionale U.T.M. care aşteaptă să ia măsuri în ultima săptămînă a primei etape. O asemenea atitudine se manifestă îndeosebi în raionul şi oraşul Galaţi, ca şi în raionul şi oraşul Brăila. Tovarăşul Grosu Arsenie, secretar al comitetului regional U.T.M. Galaţi şi preşedinte al comisiei regionale de organizare a Concursurilor Sportive ale Tineretului, a lăsat organizarea şi desfăşurarea concursurilor să se facă de la sine, nepreocupîndu-se suficient de această problemă.

Faţă de această situaţie este necesar ca atît comitetele regionale, raionale cît şi cele orăşeneşti U.T.M. împreună cu organele corespunzătoare ale C.C.F.S. să ia măsuri eficace pentru mobilizarea tineretului la concursuri, să grăbească ritmul de organizare şi desfăşurare a concursurilor ţinîndu-se seama de faptul că etapa întîia prevăzută de regulament ia în curînd sfîrşit.

O cauză a lipsurilor ce se mai manifestă încă în organizarea şi desfăşurarea Concursurilor Sportive ale Tineretului este şi faptul că munca de popularizare a competiţiei se desfăşoară încă slab, iar în unele regiuni ca Timişoara, Craiova, Bîrlad şi Bucureşti nu toate organizaţiile U.T.M. au fost îndrumate concret.

Comitetele regionale, raionale şi orăşeneşti U.T.M. trebuie să analizeze stadiul în care se află desfăşurarea concursurilor şi să ia măsurile cele mai corespunzătoare pentru mobilizarea tineretului la toate disciplinele acestei competiţii.

O atenţie deosebită trebuie acordată antrenării participanţilor la proba de înot. Datorită timpului nefavorabil de pînă acum această disciplină sportivă cunoaşte încă un număr mic de concurenţi.

Este necesar ca odată cu intensificarea popularizării concursurilor sportive şi cu mobilizarea unui număr mai mare de tineri la concursuri să se intensifice acţiunea de amenajare a terenurilor sportive simple, precum şi a pistelor G.M.A. Este bine de asemenea să existe o preocupare pentru întreţinerea în bune condiţiuni a terenurilor sportive existente.

Desfăşurarea Concursurilor Sportive ale Tineretului trebuie să stea în centrul atenţiei comisiilor de pregătire şi examinare G.M.A. precum şi a comisiilor de control G.M.A. Acestea vor trebui ca în permanenţă să asiste la concursuri şi să acorde normele G.M.A. tinerilor care le trec.

Timpul ce a mai rămas pînă la 15 iulie cînd se încheie prima etapă a concursurilor va trebui folosit în aşa fel încît nici un tînăr să nu rămînă în afara Concursurilor Sportive ale Tineretului.

Folosind în mod judicios timpul pe care-l mai avem afectat primei etape, vom reuşi să realizăm angajamentul de a antrena un milion de participanţi la Concursurile Sportive ale Tineretului desfăşurate în cinstea celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor pentru Pace şi Prietenie de la Varşovia.

În întîmpinarea Congresului mondial al mamelor

Gînduri pentru prietene

Sute de scrisori, adevăraţi soli ai păcii, au pornit din satele şi oraşele patriei noastre spre alte meleaguri. Sînt gîndurile pe care femeile din patria noastră le transmit cu prilejul Congresului mondial al mamelor, femeilor din alte ţări.

„Noi femeile muncitoare, tehniciene, inginere şi funcţionare din Ministerul Căilor Ferate — se spune într-o moţiune adresată delegatelor la Congres — am luat cunoştinţă cu emoţie de convocarea Congresului mondial al mamelor şi sîntem însufleţite de dorinţa de a apăra pacea, de sentimentul unei adînci răspunderi pentru viaţa copiilor noştri“.

În scrisoarea adresată unei prietene din Franţa, ing. Aurelia Nuţu, laureată a Premiului de Stat, de la fabrica „Viscofil“ din Bucureşti, scrie: „Pericolul unui nou război mondial ameninţă omenirea şi nimeni mai bine decît o mamă nu ştie ce înseamnă un război. Energia nucleară nu trebuie să fie folosită în scopuri de distrugere, ci dimpotrivă pentru un salt uriaş înainte al omenirii“.

Cuvinte simple dar pline de înţeles îi scrie unei prietene chineze colectivista Avrămia Ivan din regiunea Galaţi: „Primeşte salutul meu fierbinte şi asigurarea că în gospodăria agricolă colectivă unde lucrez, alături de toate colectivistele voi munci cu elan sporit pentru obţinerea unor recolte bogate, contribuind astfel la întărirea scumpei noastre patrii, la întărirea luptei pentru pace, pentru liniştea şi fericirea copiilor noştri“.

Pentru cauza păcii

În fabricile textile şi de tricotaje din Iaşi majoritatea celor ce muncesc sînt femei. Ele întîmpină cu noi şi frumoase realizări Congresul mondial al mamelor.

În ultima lună, întrecerea socialistă a cuprins 76 la sută din lucrătoarele acestor fabrici. Aproape 60 la sută dintre ele aplică metode înaintate de muncă. Peste 400 de filatoare, ţesătoare, lucrătoare din ramura confecţii, tricotaje sînt încadrate în cele 28 de brigăzi ale păcii.

În sectorul filatură al fabricii „Ţesătura“ din Iaşi, sector care şi-a îndeplinit sarcinile cincinalului încă din luna octombrie 1954, lucrează aproape 300 fruntaşe în producţie printre care filatoarele Maria Gherman, Aurelia Bordeianu, Ecaterina Munteanu şi Elena Bejenaru. În ultima lună sectorul filatură al fabricii „Ţesătura“ a produs 3550 kg. fire de bună calitate peste plan. Muncitoarele de aici dau produse în contul lunii august 1956.

Succese asemănătoare în cinstea Congresului mondial al mamelor au înregistrat în ultimul timp şi femeile muncitoare de la fabrica „Victoria“, precum şi de la fabrica „Textila roşie“.

Consfătuirea celor mai buni

În Oraşul Stalin au început joi dimineaţa lucrările consfătuirii regionale a constructorilor de maşini. În sala de festivităţi a Institutului de mecanică, unde are loc consfătuirea, s-au adunat cei mai buni metalurgişti — ingineri, tehnicieni, maiştri şi muncitori inovatori pentru a discuta metodele tehnologice noi folosite în construcţia maşinilor, posibilitatea măririi producţiei pe unitate de maşină şi pe fiecare muncitor. Împreună cu inginerii de la filialele A.S.I.T. din întreaga ţară şi cu specialiştii în metalurgie, ei vor stabili măsurile pentru sporirea productivităţii muncii şi reducerea preţului de cost.

La consfătuire mai participă reprezentanţi ai Ministerului Industriei Metalurgice şi Construcţiilor de Maşini, ai Consiliului Central A.S.I.T., ai comitetelor regional şi orăşenesc de partid şi ai comitetelor de întreprindere din uzine şi fabrici.

Deschizînd lucrările consfătuirii, tov. Alexandru Spiridon, secretar al comitetului regional de partid, a arătat că industria grea a regiunii Stalin a luat o puternică dezvoltare în anii puterii populare. Greutatea ei specifică reprezintă acum 58,61 la sută din volumul producţiei globale a întregii industrii din regiune, din care 34 la sută o deţine industria constructoare de maşini.

Lucrările consfătuirii continuă.

Citeodată explicaţiile sînt de prisos. Însăşi fotografia e mai grăitoare decît orice comentar. Feţele acestor copii exprimă atîta bucurie, atîta linişte încît nu e nevoie de spus vreun cuvînt despre condiţiile minunate ce li s-au creat în noua creşă a Combinatului poligrafic „Casa Scînteii“. Şi orice vizitator se va convinge de grija deosebită pentru copiii din această creşă, de inovaţiile introduse chiar şi fără explicaţiile date cu plăcere de tovarăşele care îngrijesc cu atenţie cei peste 80 de micuţi ai muncitorilor tipografi.

Rezultatele concursului literar

Juriul Uniunii scriitorilor şi-a încheiat lucrările de triere a materialelor literare primite cu prilejul concursului organizat în cinstea celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor. Printre cele peste 600 de lucrări literare (poezie, proză, teatru, reportaj) care au intrat în discuţia juriului, mai mult de 80 sînt scrise în limbile minorităţilor naţionale.

Au fost acordate premii şi menţiuni pentru poezii, schiţe, povestiri, reportaje şi piese într-un act. Astfel, premiul I a revenit tov.: Sanda Movilă (poezie), Ion Lăncrănjan (povestire), Traian Coşovei (reportaj). Premiul II a fost acordat tov.: Dimos Rendis (poezie), Ştefan Andrei (schiţă), Victor Vîntu (reportaj). Premiul III a fost acordat tov.: A. M. Sperber (poezie), Dumitru Mircea (povestire), Haralamb Zincă (povestire). Următorii autori au primit menţiuni: Ion Brad, Franz Bulhardt, Valeriu Gorunescu, Aladàr Làszlóffy, N. Labiş, Florin Mugur, Gh. Vasile, Tiberiu Utan (poezie); Maria Zoe Ionescu, Constantin Ruşescu (schiţe); Radu Cosaşu (reportaj); Földes Mária, Szász János (piese într-un act).

Tînărul brigadier legumicol

Zilele sînt mohorîte la Bistriţa. Uneori plouă, alteori cerul este acoperit cu nori, încît soarele apare rar.

— Păcătoasă vreme, spune Cociş, un brigadier tînăr, altui brigadier care-l însoţeşte printre răsadniţe. Avem nevoie de căldură şi natura ni se împotriveşte.

— Ne împotrivim şi noi, îi răspunde brigadierul Gaţev Panu. Aţi mai făcut ieri noapte foc?

— Am făcut. Ce-i drept, pînă acum pagube n-avem, dar ne cam întîrzie lucrările...

Cociş, îngrijorat ca de obicei, îşi aruncă privirea asupra răsadniţelor. La unele dintre ele, un grup de fete — Vairauch Ecaterina, Lang Erica, Lorentz Ecaterina — cîntînd, verifică pătlăgelele roşii din ghivecele nutritive. Sînt din brigada de legumicultori pe care o conduce Ioan Cociş, brigadier renumit la gospodăria agricolă de stat „I. V. Miciurin“. Anul trecut brigada sa a dat peste plan, de pe o suprafaţă de 12 hectare, 12 vagoane de legume şi zarzavat. Succesele brigăzii sale, alături de succesele celorlalte brigăzi de legumicultori, pomicultori, viticultori, au adus în gospodăria lor steagul de gospodărie evidenţiată pe ţară.

...Ca în fiecare dimineaţă, tînărul brigadier trece pe la fiecare răsadniţă. De data asta îl însoţeşte şi Gaţev Panu. Aşa sînt brigadierii. Se interesează unul de munca celuilalt, se ajută reciproc, împreună examinează firele de pătlăgele roşii, de ardei, produse în cele 12.000 ghivece nutritive. Ici, colo, unele răsadniţe au rămas goale. În ele au fost răsadurile de gulii, varză de vară, pătlăgele roşii, care acum sînt transplantate în cîmp.

— La ardei n-a început încă transplantarea? îl întreabă Panu pe Cociş.

— Încă nu. Mi-e teamă să nu-i apuce vreo brumă...

Panu se miră. El este un grădinar bătrîn. Cociş i-a fost ucenic. De la el a învăţat meşteşugul grădinăriei şi a ajuns apoi brigadier. Îl privi bătrîneşte şi, ca o dojană, îi spuse:

— Fricos eşti, măi băiete. Păi grădinari o să ne mai numim noi dacă o să scoatem legume odată cu gospodinele? Începe şi transplantează şi ardeiul. N-ai teamă, vremea o să se încălzească... Iar dacă va fi nevoie, o să mai facem foc.

— Şi cînd să încep? îl întrebă tînărul brigadier.

— Chiar mîine. Eu am început. Hai la mine, să vezi cum se lucrează.

Cociş dădu cîteva sfaturi tinerilor din brigadă — care lucrau la transplantat pătlăgelele roşii şi la arăcit fasolea — şi plecă cu bătrînul Panu. Trecu puntea de lemn de peste Bistriţa în grădina de legume şi zarzavat a brigăzii vecine. O trecuse pînă acum de nu ştiu cîte ori, mai ales atunci cînd avea nevoie de sfatul preţios al bătrînului brigadier.

Panu îi arătă tînărului pămîntul pregătit pentru transplantarea ardeiului, a pătlăgelelor roşii, cu sistemul de irigare. După aceea trecu pe la ceapă şi rădăcinoase, pe la varza roşie şi mazăre. Cociş observă că straturile sînt prăşite de buruieni, unele chiar de două ori. Şi brigada sa a prăşit guliile, varza de vară, ceapa — încît plantele se dezvoltă ca şi la Panu... Speră să obţină rezultate frumoase.

— Sînt frumoase — spuse bătrînul văzînd că Ioan Cociş priveşte culturile — dar să ştii că au început să le atace dăunătorii. Iată, varza începe să fie atacată de purici. Azi soseşte D.D.T. la secţie. Ai grijă să prăfuieşti la timp. Şi a ta poate este atacată...

Cociş n-a stat prea mult timp la „vecini“. A trecut în grabă Bistriţa, îndreptîndu-se către straturile cu varză. Şi-a dat seama că Panu avea dreptate şi se hotărî ca, în scurt timp, să înceapă lupta împotriva dăunătorilor.

La capetele parcelelor pe care au fost plantate varza de vară şi guliile se cunoşteau urmele focurilor făcute cu o zi în urmă. Focul — mai precis fumul — a devenit o armă a legumicultorilor, pomicultorilor şi viticultorilor din regiunile răcoroase ale ţării îndreptate împotriva brumei.

Cu o zi în urmă, staţiunea meteorologică din Bistriţa i-a anunţat că în cursul nopţii temperatura va scădea pînă la 0 grade iar în zori va cădea brumă. Toată noaptea Cociş n-a dormit. Împreună cu cîţiva tineri din brigadă a stat de pază să înfrunte bruma. Au luat cu ei termometrul de la secţie să constate temperatura. Din cînd în cînd aprindeau cîte un băţ de chibrit şi se uitau la termometru. Spre ziuă mercurul termometrului a început să coboare. Temperatura scădea. Cociş a dat semnalul să se aprindă focurile. În cîteva minute cîmpul s-a acoperit cu perdele groase de fum. Aşa a salvat Cociş cu brigada sa cele aproape 4 hectare plantate cu varză şi gulii.

O grijă deosebită poartă Cociş membrilor brigăzii sale. Întotdeauna le dă sfaturile necesare, îndrumîndu-i să execute lucrări de bună calitate. Se simte dator faţă de fiecare să-i înveţe arta grădinăritului, aşa cum l-a învăţat pe el bătrînul Panu. I-o cere aceasta nu numai calitatea de brigadier ci şi calitatea de utemist. Datorită ajutorului său, tinerele Vairauch Ecaterina, Bertlef Ecaterina îşi depăşesc zilnic normele cu cîte 20—25 procente. Fiecare membru din brigadă este hotărît ca şi în acest an să dea peste plan mari cantităţi de legume şi zarzavaturi pentru cei ce muncesc.

M. OPREA
corespondentul „Scînteii tineretului“ pentru regiunea Cluj

Noi tabere de vară pentru pionieri şi şcolari deschise pe litoral

Drapelul roşu al taberei se înalţă încet, fîlfîind sărbătoreşte în adierea brizei marine. Răsună cîntece. Emoţia acestei clipe va dăinui multă vreme în inima celor 215 pionieri şi şcolari care îşi petrec vacanţa în tabăra III-Mamaia, inaugurată marţi după amiază.

Aceasta este prima din cele trei tabere centrale de pionieri şi şcolari care se deschid la Mamaia în vara aceasta. Ele vor găzdui în prima serie peste 1150 pionieri şi şcolari veniţi din toate colţurile ţării.

Taberele centrale pentru pionieri şi şcolari care funcţionează acum în staţiunile balneare Vasile Roaită, Eforie şi Mamaia găzduiesc peste 4100 de copii.

În vara aceasta îşi vor petrece vacanţa în taberele centrale de la mare aproape 13.000 de pionieri şi şcolari din întreaga ţară.

Ştafetele Internaţionale ale tineretului au pornit spre Varşovia

Spre Varşovia, oraşul gazdă al celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor, se îndreaptă acum tradiţionalele ştafete ale Festivalului care unesc mesajele de pace şi prietenie ale milioanelor de tineri şi tinere din întreaga lume. Plecarea a fost dată. Şase mari ştafete internaţionale vor traversa 19 ţări ale Europei, îndreptîndu-se spre aceeaşi ţintă: Varşovia.

Prima ştafetă va traversa Anglia, Franţa, Elveţia, Austria, R. Cehoslovacă şi R. P. Polonă. A doua, care a plecat de la Helsinki, va merge prin Suedia, Norvegia, Danemarca şi R. D. Germană. A treia, după ce va traversa Italia, va trece prin Austria şi R. Cehoslovacă. Cea de-a patra ştafetă pleacă din Belgia şi va străbate Olanda şi Germania. O altă ştafetă va străbate Uniunea Sovietică. Prin ţara noastră trece ştafeta care a plecat din R. P. Bulgaria. Tineretul nostru va preda ştafeta tinerilor din R. P. Ungară, iar aceştia tinerilor din R. Cehoslovacă, care o vor duce mai departe spre Varşovia.

În ţara noastră, Ştafeta Internaţională a Festivalului va sosi duminică 3 iulie. La Giurgiu, pe „Podul prieteniei“, tinerii bulgari vor preda ştafeta prietenilor lor romîni. De acolo, ea va fi purtată spre Bucureşti. Tinerii din Capitală vor primi ştafeta în aceeaşi zi pe stadionul Republicii, unde va avea loc o întîlnire prietenească de fotbal între echipele reprezentative de juniori ale ţării noastre şi R. P. Polone.

Din Bucureşti, ştafeta va străbate meleagurile patriei noastre trecînd prin Ploeşti, Oraşul Stalin, Făgăraş, Sibiu, Cluj, Oradea şi Episcopia Bihorului. În drum vor fi primite mesajele de pace şi prietenie ale tineretului din întreaga ţară. O ştafetă naţională, în formă de stea în cinci colţuri, va porni din oraşele Reşiţa, Craiova, Piteşti, Bîrlad şi Iaşi şi va întîlni în drum ştafeta internaţională. În ziua de 10 iulie, la Episcopia Bihorului, tinerii romîni vor preda ştafeta tinerilor maghiari.

Noi propuneri de inovaţii

Cabinetele tehnice ale întreprinderilor carbonifere din ţară primesc din partea minerilor un număr din ce în ce mai mare de propuneri de inovaţii şi raţionalizări. Dacă în 1952 au fost înregistrate 197 de propuneri de inovaţii, anul trecut numărul acestora a crescut la 706. În ultimii 3 ani au fost acceptate 760 de propuneri, dintre care 623 au fost introduse în procesul de producţie. Ele au adus întreprinderilor carbonifere economii în valoare de peste 3.300.000 lei. Anul acesta mişcarea inovatorilor din industria cărbunelui s-a extins şi mai mult. Numai în primele 5 luni ale anului au fost propuse 342 inovaţii. O mare parte din ele au fost aplicate, aducînd economii în valoare de 1.625.000 lei. Mai mult de 60 la sută din numărul inovaţiilor aplicate în ultimii ani în sectorul carbonifer au adus perfecţionări procesului de extracţie, contribuind la ridicarea productivităţii muncii. Printre acestea sînt inovaţiile realizate de Anton Cristescu de la mina Doiceşti, D. Hrisanide de la Petrila,

Preocuparea crescîndă a cabinetelor tehnice pentru dezvoltarea mişcării inovatorilor a făcut ca în primele 5 luni ale acestui an numărul muncitorilor inovatori să crească cu peste 50 la sută. S-au evidenţiat în mod deosebit cabinetele tehnice de la minele Petrila, Lupeni, Aninoasa şi altele

REZULTATELE CONCURSULUI TINERILOR SOLIŞTI

Vineri 24 iunie a.c. a luat sfîrşit concursul tinerilor solişti organizat de C.C. al U.T.M. şi Ministerul Culturii, în cinstea celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor pentru pace şi prietenie de la Varşovia, la care au participat tineri interpreţi din toate colţurile ţării. Juriul central a hotărît acordarea de premii şi menţiuni următorilor participanţi: (unde sînt la un premiu mai mulţi premiaţi, ordinea este stabilită după alfabet)

I. Instrumente de coarde

Premiul I.: Cozighian Varujan — vioară (Bucureşti). *Premiul II.:* Adoriany Ildico — vioară (Bucureşti), Hamza Gheorghe — vioară (Bucureşti), Mîndrea Florin — violoncel (Bucureşti), Opreanu Mircea — vioară (Bucureşti). *Premiul III:* Glück Florenţa — vioară (Bucureşti), Ruha Ştefan — vioară (Cluj). *Menţiuni:* Abramovici Avy — vioară (Bucureşti), Lory Ştefan — vioară (Cluj), Semo Adrian — vioară (Bucureşti).

II. Instrumente de suflat

Premiul I.: Staicu Paul — corn (Bucureşti). *Premiul II:* Gregorian Elisabeta — clarinet (Bucureşti), Guţi Edy — oboi (Bucureşti), Năstase Ion — flaut (Bucureşti), Soroşan Arcadie — fagot (Tg. Mureş). *Premiul III.:* Bretz Ştefan — corn (Bucureşti), Popa Gheorghe — fagot (Bucureşti). *Menţiuni:* Crişan Onofrei — oboi (Bucureşti), Pană Dumitru — fagot (Bucureşti).

La propunerea comisiei pentru instrumente de suflat, juriul central mai acordă menţiuni următorilor concurenţi, pentru realizările lor artistice din faza I a etapei a II-a a concursului: Caloianu Ilie — corn (Oraşul Stalin), Ciontea Mihai — oboi (Bucureşti), Eisele Margareta — corn (Timişoara), Gheorghiu Rodica — fagot (Bucureşti), Karpati Victor — fagot (Bucureşti), Poduţiu Alexandru — flaut (Cluj), Roman Victoria — flaut (Bucureşti).

Tot la propunerea comisiei pentru instrumente de suflat, juriul central acordă un premiu special în valoare de lei 1500 flautistului Beretzki Atila, în vîrstă de 12 ani, din Cluj, pentru nivelul ridicat la care s-a prezentat în faza I-a a etapei a II-a.

III. Pian

Premiul I.: Cristescu Krimhilda (Bucureşti), Molnar Iuditha (Cluj). *Premiul II.* Brînduş Nicolae (Bucureşti), Leonte Marieta (Bucureşti), Zorleanu Alexandrina (Bucureşti). *Premiul III:* Amiraş Gabor (Cluj), Iliescu Constantin (Bucureşti), Şerbescu Liana (Bucureşti). *Menţiuni:* Cristian Maria (Bucureşti), Diaconu Viorica (Bucureşti), Enghirliu Harold (Cluj), Şoimaru Mariana (Bucureşti), Sumschi Alexandru (Bucureşti), Zalu Cristea (Bucureşti).

IV. Canto

Premiul I.: Adelstein Blanche — soprană (Bucureşti), Grebenişan Marieta — soprană (Timişoara). *Premiul II:* Florei Nicolae — bas (Bucureşti), Niculescu Vali — soprană (Bucureşti), Rădulescu Teodora — soprană (Bucureşti). *Premiul III:* Iordăchescu Dan — bariton (Bucureşti), Loghin Valentin — bas (Bucureşti), Neagu Aurelian — bas (Bucureşti), Prisăcaru Ion — bas (Bucureşti). *Menţiuni:* Botez Mihaela — mezzo-soprană (Bucureşti), Bogdan Vasile Mugur — bariton (Cluj), Cherpician Anahida — soprană (Bucureşti), Liseanu Livia — soprană (Cluj), Rotundu Emil — bariton (Bucureşti), Stănescu Lucia — soprană (Cluj).

La propunerea comisiei de canto, juriul central mai acordă menţiuni următorilor concurenţi, pentru realizările lor artistice din faza I a etapei a II-a a concursului: Drăgănescu Victoria — soprană (Bucureşti), Fînăţeanu Corneliu — tenor (Cluj), Ohanesian David — bariton (Cluj), Piso Ion — tenor (Cluj), Simion Mîrza Bernadeta — soprană (Cluj).

In fotografie: Puşa Niculescu şi Gheorghe Cotovelea, distinşi cu premiul I în finala concursului tinerilor solişti (dansuri clasice şi de caracter), interpretînd rolurile Paraşei şi al lui Evghenii din baletul „Călăreţul de aramă“ de R. Glier.

Spre noi succese în viitor

Prof. V. S. Jianu
Artist emerit al R.P.R. laureat al Premiului de Stat, Membru în juriul central al concursului tinerilor solişti

Zilele acestea, întreg tineretul ţării noastre, cuprins de un înflăcărat avînt, îşi desfăşoară munca de pregătire pentru întîmpinarea celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor pentru Pace şi prietenie de la Varşovia.

În domeniul artei muzicale, pe lîngă concursul de creaţie, s-a organizat în cinstea Festivalului şi concursul tinerilor solişti, încheiat recent cu un bilanţ rodnic. S-au prezentat în faţa juriilor tineri instrumentişti, cîntăreţi, dansatori, solişti culţi şi populari din toată ţara, pentru a-şi verifica însuşirile artistice, pentru a aduce fărîma de aur a talentului lor drept aport pregătirilor pentru marea sărbătoare de la Varşovia a tineretului lumii. Desigur, cele mai de preţ realizări ale acestui concurs încununat de succes, vor fi valorificate la Festival — acolo unde prestigiul ţării noastre va fi reprezentat cu cinste şi unde, prin tinereţea lor însufleţită de cel mai nobil ideal — pacea şi prietenia în lumea întreagă — tinerii noştri soli ai artei vor contribui la strîngerea relaţiilor de prietenie între toate popoarele lumii.

Nivelul calitativ la care s-au prezentat în concursul de faţă tinerii noştri solişti ne face cinste. Nădăjduim ca la concursurile viitoare să-i întîlnim din nou pe cei care azi au înţeles că munca este una din condiţiile esenţiale pentru o desăvîrşire în artă.

Tuturor celor premiaţi cu prilejul concursului tinerilor solişti, le urez succes în muncă, bucurii şi noi izbînzi în viitor.

V. Dansuri

a) Dansuri clasice şi de caracter:

Premiul I.: Duetul Niculescu Puşa — Cotovelea Gheorghe (Bucureşti), Ştefănescu Simona (Bucureşti). *Premiul II:* Şerban Larissa (Cluj), Grupul: Lizzi Lind, Alexe Ion, Petrov Bojidar (Bucureşti). *Premiul III:* Duetul Benador Cora — Mărcui Eugen (Bucureşti), Duetul Mihailova Pania — Boitanciuc Ion (Bucureşti). *Menţiuni:* Barbu Gelu (Bucureşti), Cazacu Emanuela (Bucureşti), Dumitrache Alexa (Bucureşti), Herţeg Marta (Bucureşti), Iliescu Ileana (Bucureşti), Lucaci Maria (Cluj), Peci Iulia (Bucureşti), Paulica Robert (Bucureşti), Szanto Andrei (Cluj), Thomas Monica (Bucureşti).

La propunerea comisiei de dansuri, juriul central mai acordă menţiuni următorilor concurenţi, pentru realizările lor artistice din faza I-a a etapei a II-a a concursului: Paul Emilia (Bucureşti), Rumînler Suzi (Bucureşti), Teodorescu Elena (Bucureşti), colectivului tinerilor dansatori de la Şcoala de Coregrafie din Cluj.

b) Dansuri populare:

Premiul I: Grupului Ilie Ion — Ilie Gheorghe — Buzea Mariana (Bucureşti). *Premiul II:* Grupului Beretzki Iosif — Spinu Iulian — Trifu Ion (Bucureşti); *Premiul III:* Grupului Bărbălău Mihai — Ciuc Ion — Georgescu Constantin — Negoiţă Ion — Venin Ion (Bucureşti); *Menţiuni:* Alecu Marin (Bucureşti), Boicu Olga (Bucureşti), Covaci Ion (Bucureşti), Filip Iulius (Bucureşti), Gubernicu Elena (Bucureşti), Neacşu Maria (Bucureşti), Paraschivescu Vasile (Bucureşti), Polak Solomon (Bucureşti).

La propunerea comisiei de dansuri, juriul central mai acordă o menţiune pentru realizarea artistică din faza I-a a etapei a II-a a concursului echipei de jocuri populare din comuna Şeuţ (Cluj).

Deşi juriul central a apreciat ca excepţională realizarea tov. Popescu Gabriel în finala concursului, totuşi nu l-a clasificat, neîncadrîndu-se în prevederile Regulamentului Concursului.

Din acelaşi motiv nu a fost clasificat nici tov. Cîmpeanu Ion (dans popular).

VI. Interpreţi de muzică populară

a) Cîntăreţi de muzică populară.

Premiul I: Nu s-a acordat. *Premiul II:* Hazgan Gheorghe (Bucureşti). *Premiul III:* Darvai Victoria (Bucureşti). *Menţiuni:* Grozav Ion (Timişoara), Moldovan Angela (Bucureşti), Popa Sofia (Bucureşti).

La propunerea comisiei pentru interpreţi de muzică populară, juriul central mai acordă o menţiune tov. Toth Elisabeta din Tg. Mureş, pentru realizarea sa artistică din faza I-a a etapei a II-a a concursului.

b) Solişti instrumentişti de muzică populară:

Premiul I: Fraţii Marica — fluier — (Com. Leşu-Cluj). *Premiul II:* Albulescu Nicolae — xilofon (Bucureşti), Fărămiţă Lambru — acordeon (Bucureşti), Luca Damian — nai (Bucureşti), Netcu Florea — fluier (Turnu Măgurele). *Premiul III:* Grozav Ion — muzicuţă (Timişoara), Toader Maria — tulnic — (Com. Leşu-Cluj), Tocariu Victor — fluierat artistic (Bucureşti). *Menţiuni:* Bob Nicolae — ţambal (Bucureşti), Ciupa Ion — fluier (com. Leşu-Cluj). Marinescu Petre Ciuciu — ţambal (Bucureşti), Udilă Ilie — acordeon (Bucureşti).

La propunerea comisiei pentru interpreţi de muzică populară, juriul central mai acordă menţiuni următorilor concurenţi pentru realizările lor artistice din faza I-a a etapei a II-a a concursului: Damian Benone — acordeon (Bucureşti), Matei Ion şi Isachil — fluier (com. Leşu-Cluj), Titruş Alexandru — vioară (Cluj).

★

Împărţirea premiilor va avea loc la o dată ce se va anunţa ulterior.

Pe urmele materialelor critice publicate în ziarul nostru

De vorbă cu inginerul șef

Pe la mijlocul lui martie, anul acesta un reporter a intrat pe poarta fabricii de ciment „București". A stat de vorbă cu directorul. Punea întrebări scurte, asculta și nota tot. A intrat în vorbă cu tehnicienii, cu maiștrii, cu lucrătorii.

Peste o săptămînă în ziarul nostru a apărut articolul critic „Cheia succeselor în producția de ciment".

La fabrică s-au ținut ședințe de analiză, s-a verificat calitatea reparațiilor la utilaje. S-a descoperit că în conducerea fabricii existau divergențe între director și inginerul șef și că veșnica lor dispută influența negativ buna desfășurare a lucrurilor.

La două luni de la această vizită un alt reporter a intrat pe poarta fabricii. Pornise pe urmele articolului publicat. Vroia să constate în ce măsură lipsurile și în general situația cunoscută din fabrică se îmbunătățise

— Cum stăm cu planul? Inginerul șef zîmbi ușor la această întrebare și spuse: Sînt bucuros că pot să aduc noutăți bune la cele ce se știe despre fabrica noastră. Iată aici — arătă el spre o situație — sînt cifrele de plan pe luna mai. Să vă citesc: la producția de bază, adică cimentul, planul a fost îndeplinit în proporție de 108,4 la sută, la clincher cu 103,4 la sută, argilă cu 105 la sută... Valoarea producției-marfă — 113,8 la sută. Un eveniment deosebit: la fabrica de ciment planul a fost îndeplinit și chiar depășit. Aceasta într-o perioadă în care nu lipsesc greutățile, reparațiile și reviziile periodice ale mașinilor.

— A fost o perioadă de eforturi deosebite. Am avut de luptat cu nepăsarea unora care au făcut reparații superficiale, cu spiritul de muncă imprimat de către vechea conducere, cu indisciplina. Pe de altă parte, cîteva din piesele de urgentă necesitate pe care trebuiau să ni le livreze uzinele „Progresul", „Mao Țze-dun" și Atelierele „9 Mai" au sosit cu întîrziere, după termenul planificat pentru reparații, uneori cu defecte ce nu permiteau folosirea lor.

Prima grijă a noastră a fost terminarea grabnică și temeinică a reparațiilor la utilaje pentru ca mașinile să funcționeze în plin. Apoi au fost introduse în secții o serie de măsuri tehnico-organizatorice, care au dus la creșterea productivității muncii. Astfel, indicele de productivitate la morile de ciment a crescut în luna mai cu 5,5 la sută iar la cuptoare s-a constatat o depășire a indicelui cu 0,5 la sută. Producția a sporit considerabil și acum, la începutul ultimei luni a semestrului, am ajuns să recuperăm cam 60 la sută din pierderea suferită în primul trimestru al anului. Aceasta s-a datorat în primul rînd eforturilor depuse de muncitorii din fabrica noastră. Ion Carpenco și Anghel Ion, lăcătuși de întreținere la morile pentru făină de ciment, și-au împletit eforturile cu priceperea lor în perioada grea a reparațiilor. Lor și celorlalți care și-au dat contribuția, le revine meritul de a fi dat în producție cît mai degrabă cu putință, utilajele ce zăceau de săptămîni în reparație. A fost ca un suflu nou prin fabrică. Morarii, muncitorii de la cuptoare, de la concasoare, se întreceau să dea cît mai mult, să folosească chibzuit, la maximum, randamentul mașinilor, știut fiind că în producția de ciment productivitatea mașinilor este bine și precis determinată și cunoscută. Dintre aceștia, și este bine să-i notați, a adăugat inginerul, aș vrea să popularizați pe Sabiescu Gheorghe, morar la ciment, Mihai Alexandru cocător, Ivan Dumitru lăcătuș la cuptoare, Florea Aurel morar la ciment, Zgondea Ion de la concasorul de ghips... Este dreptul lor și-l merită pe deplin... Cu aceștia, ajutați de efortul tuturor vom face ca la sfîrșitul acestei luni deficitul din planul de producție al primului trimestru să fie recuperat și să pornim în al doilea semestru cu indicele graficului la „sută la sută"...

Da, s-au schimbat multe la fabrica de ciment „București". Utilajele s-au reparat, producția a crescut, lipsurile în bună parte s-au remediat. Iată, s-au schimbat și unii dintre oameni. Ca să vă convingeți vă redăm mai jos povestea simplă dar adevărată a unui tînăr „neastîmpărat".

Un flăcău neastîmpărat

Tudor Crăciun, morar la făină de ciment, este un tînăr de 19 ani, destul de voinic și de loc urît. Nu-i mofturos și cu toane, ba dimpotrivă e inimos și harnic. A îndrăgit din toată inima meseria pe care a deprins-o aici în fabrică. Un băiat bun, o să spuneți, ce aveți cu el? Un tînăr, așa, ca mai toți tinerii noștri. Da, Tudor Crăciun este un bun muncitor, dar... Aici însă se sfîrșește lista calităților sale. Nu o să continui ca într-o caracterizare tip, cu „părțile lui negative", ci mai simplu: am să vă povestesc un fapt petrecut nu de mult. Așa o să-l judecați mai bine pe Tudor Crăciun, morarul, care „nu merită" să fie popularizat...

Într-o seară, în dormitor, se stîrni, nu știu din ce pricină, o zarvă cu perspective de scandal. Crăciun, destul de liniștit, privea cum patru flăcăi necăjeau pe Gheorghe Ion care fierbea de mînie, gata să isbucnească. Și cum Gheorghe încercînd să se repeadă la un afurisit de băiat ce-l necăjea se împiedică și căzu (am uitat să vă spun că în drum spre cămin făcuse un popas cam lung la un bufet), Tudor izbucni în rîs. Gheorghe — vulcan în erupere — se întoarse spre el:

— Și tu ce rîzi mă? Sau te mănîncă spinarea? Dumnezeii...

Tudor a simțit cum sîngele îi fuge din obraji, i se ridică val în creieri. S-a ridicat, a strîns pumnii grei și... a doua zi a fost chemat la conducere.

S-a ținut adunarea generală a salariaților. S-au ridicat pe rînd tovarășii, prietenii săi, și au înfierat actul lui de huliganism. Crăciun a părăsit adunarea cu privirea în pămînt. Conducerea fabricii i-a desfăcut contractul de muncă. Poarta fabricii s-a închis cu zgomot în spatele său. A rămas o clipă dezorientat în drumul albit de praful de ciment. Apoi a pornit încet fără țintă.

Vreo cîteva zile a rătăcit împrejurul fabricii. Nu se putea despărți de zgomotul intermitent ce răsbătea dinăuntru, de uruitul continuu al mașinilor. Se oprea în loc, căutînd parcă să deosebească în amalgamul de zgomote uruitul egal, dar atît de drag acum, al morii la care lucrase el. Îi era dor de prietenii, tovarășii săi și chiar de acei care-l criticaseră în ședință. Cînd la porți apărea însă vreun cunoscut, se întorcea rușinat și pleca grăbit.

După o săptămînă și ceva nu a mai putut răbda. A intrat înăuntru și sfios s-a oprit în pragul ușii directorului.

— Am venit tovarășe director. Nu mai pot sta... Eu fără fabrică, fără moară sînt, așa...

Directorul l-a privit atunci în ochi și i-a înțeles sbuciumul. Ar fi vrut să-i strîngă bucuros mîna, să-i spună acestui flăcău voinic și neastîmpărat că el are încredere, că...

— Bine, Crăciun — i-a răspuns liniștit — poți să rămîi. Crăciun se frămînta pe locul său, cu fața roșie și privirile ațintite în podeaua sălii. În ochi îi stăruia însă un zîmbet fericit. L-au reprimit! Va lucra din nou la moara lui de ciment. Și-i venea așa să strige tare oamenilor aceștia pe care parcă acum îi cunoștea cu adevărat cît de mult le mulțumește. L-ar fi îmbrățișat pe meșterul său, Maiorcic, care încerca să pară cît mai sever cu putință.

— Îl primesc pe flăcăul acesta „viteaz" în secție. Am încredere în el. E bun meseriaș și își face lucrul cu inimă. Dar dacă ne mai înșeală odată încrederea...

„Nu, nu bătrîne meșter. N-am să te înșel. Voi munci așa încît să mă prețuiești ca pe Brașoveanu Anton sau pe Mircea Popescu..."

Crăciun a intrat în secție și a reînceput munca. La început sfios, ca și cum revederea mașinilor i-ar fi provocat o emoție tăcută. Apoi s-a obișnuit, veselia i-a revenit împreună cu hărnicia sa cunoscută.

Dar puilor de șoimi le cresc greu aripile. Cîteodată, Crăciun se mai mînia pe vreunul ce întîrzia să arunce piatra la zdrobitor. Atunci striga, simțea cum crește în el o furie și parcă îl mîncau palmele. Se stăpînea însă într-o clipă cînd Brașoveanu sau meșterul îl priveau tăcuți, cu greu înțeles. Într-o seară după ce lucrase mai mult s-a trîntit pe patul său de la cămin așa prăfuit cum era. Îngrijitorul s-a apropiat de el și l-a ocărît. Flăcăul mîndru și neînduplecat, a scuturat cu îndărătnicie capul și cu mînia urcată nod în gît a dat să răspundă aspru, în felul lui. S-a oprit însă, cu vorbele pe buze, rușinat de privirea îngrijitorului.

— Bine, nene David, uite mă ridic. Iartă-mă și dumneata. N-am luat seama...

— Așa băiatule, învață să fii și tu om. Nu ți-am spus-o din răutate. Doar tu dormi în el...

Puii de șoim învață greu să zboare. Crăciun învață acum să devie om, cetățean. Și iată că acum cîteva zile, Tudor Marin, secretarul lor de organizație, vine după schimb și-l trage deoparte.

— Măi Crăciune, vreau să-ți cer un sfat. Uite noi am lichidat în parte indisciplina ce domnea în fabrică și care făcea oarecum să întîrzie reparațiile, deci și producția. Dar mai avem unele lipsuri...

Crăciun holbă ochii la secretar. Ce mai vrea să învîrtească șmecherul ăsta de Tudor? La el a găsit să vie să ceară sfat?

— Pe mine mă frămîntă Huțanu — continuă secretarul fără să observe uimirea lui Crăciun. Victor Huțanu, tehnicianul acela nou, absolvent al școlii de la Turda. E indisciplinat, doarme în serviciu, părăsește mașinile și pleacă hai-hui... Tovarășul inginer șef e foarte supărat. Ce să facem cu el? E doar utemist ca și noi și nu-l putem lăsa așa...

Crăciun rămase uluit, privind ca la o minunăție fața liniștită, serioasă, a lui Tudor... Într-un tîrziu, prinse să vorbească nesigur, căutînd parcă greu cuvintele.

— Eu,... ce să zic? Așa-i, Huțanu este... indisciplinat. Ar trebui, ca noi, utemiștii, să-l... așa, să-l criticăm. Poate se îndreaptă.

— Așa mă gîndeam și eu, întări voios secretarul. Să-l frecăm bine într-o ședință, să-i băgăm mințile în cap. N-avem nevoie în fabrică de.. indisciplinați d-ăștia care să ne încurce.

Și a plecat, lăsînd pe Crăciun năuc, ștergîndu-și fruntea de sudoare și privind lung în urma lui.

— Deștept băiat și Tudor ăsta. Diplomat, șopti morarul cu respect. Oricum, Huțanu își face de cap. Trebuie criticat. Vorba lui Tudor: n-avem nevoie de... de indisciplinați d-ăștia care mai rău ne încurcă...

GH. PIETRARU

In sprijinul muncilor agricole

PLOEȘTI (de la corespondentul nostru).

Au trecut cîteva zile de cînd pionierii și școlarii din raionul Ploești au încheiat cu succes anul școlar 1954—1955. Pionierii și școlarii au luat acum vacanța de vară. Încă de la terminarea examenelor ei au hotărît să dea ajutor G.A.S. și G.A.C. la întreținerea culturilor și în campania de recoltare.

Toate aceste angajamente nu au rămas pentru micii gospodari vorbe. Iată că rezultatele acțiunilor lor sînt de la început îmbucurătoare. Mai bine de 1600 pionieri și școlari constituiți în 49 echipe au reușit să plivească de buruieni 52 ha. cu păioase.

Pionierele Mantoi Alexandrina, Chiriliuc Emilia, Voicu Sanda, Mihăilescu Maria, Zamfirescu Marin și alții, în frunte cu instructorul lor utemistul Radu Nicolae, au legat peste 3.000 de butași pe spalier în viile G.A.S. Valea Călugărească.

A sosit caravana

Duminică. După o săptămînă de muncă pe ogoare țăranii muncitori din comuna Unirea, raionul Aiud, se odihnesc.

Deodată liniștea care domnește peste sat este tulburată de o voce puternică, ce răsună dintr-un megafon.

— Atențiune! Atențiune! A sosit caravana cinematografică. La ora 15, în sala căminului cultural, va rula filmul „Pieirea vulturului".

Vocea operatorului care a transmis vestea a tăcut, însă peste sat au continuat să se reverse prin megafon cîntece populare romînești și maghiare.

La ora 15 sala căminului era neîncăpătoare. Înainte de începerea filmului a fost prezentat jurnalul sovietic „De pe ogoarele colhozurilor sovietice", din care țăranii muncitori au avut de învățat, minunîndu-se de realizările țăranilor sovietici.

După aceea a rulat filmul „Pieirea vulturului" care de asemenea s-a bucurat de un succes deosebit în rîndurile țăranilor muncitori.

Corespondent
NICOLAE VAIDA

Noi întovărășiri

În primele șase luni ale anului, 270 familii de țărani muncitori din raionul Mediaș și-au unit laolaltă peste 680 ha. de teren arabil și un mare număr de vite, constituind 5 întovărășiri agricole și 6 întovărășiri zootehnice.

Nu de mult, 65 crescători din comuna Ighișu Nou au format întovărășirea zootehnică „6 Martie", în care au adus 102 vaci de lapte. Mai mult de jumătate din membrii întovărășirii sînt de naționalitate germană. Statul a acordat din rezervele sale noilor întovărășiți aproape 28 ha. teren arabil, 71,28 ha. pășune și 14 ha. fîneață. De asemenea, ei au mai fost ajutați și cu reproducători de rasă.

COLȚUL Festivalului

AMINTIRI DE NEUITAT

Amintirile noastre despre Festivalul de la București trebuie să înceapă neapărat cu un amănunt care poate unora prea prinși de febrilitatea pregătirilor — le-a scăpat. În ziua de 2 august în jurul orei 14 posturile noastre de radio transmiteau Simfonia a IX-a de Beethoven. Pe uriașul stadion „23 August" zecile de mii de spectatori nu-și ocupaseră încă toate locurile, autobusele pline de oaspeți mai goneau încă pe străzile investmîntate în albastru ale Bucureștiului îndreptîndu-se spre locul marii întîlniri, pe șoselele din imediata apropiere a orașului, mesajul de luptă al tineretului din lumea întreagă se îndrepta spre stadion purtat pe ultimii km. de ultimul schimb al ștafetei cînd, pe toate lungimile de undă ale posturilor romînești de radio se transmitea solemn și majestuos finalul simfoniei a IX-a:

Slavă ție stea curată...
Voie bună pe pămînt...

A început defilarea și cînd prin fața tribunei au trecut tinerii vietnamezi, solii poporului francez s-au repezit în calea lor, i-au ridicat pe umeri, i-au îmbrățișat. În urechi răsunau încă versurile odei lui Schiller:

„Voie bună pe pămînt...

Este neapărat necesar ca amintirile noastre despre Festivalul de la București să înceapă cu acest vers al lui Schiller...

★

Două săptămîni de voie bună, de bucurie plină, de veselie. Cine le poate uita? Pe peroanele gărilor trenurile revărsau șuvoaie de tineri și tinere de toate culorile și toate porturile care au umplut orașul Festivalului de rîsul răsunător al tinereții lumii. În vara lui 1953 toate drumurile duceau la București și ne convingeau de acest lucru nu numai afișele multicolore dar și cîntărețul englez Evan Mc.Call cu al lui cîntec „Dați-mi un zepelin" și mica negresă din Haiti care gravidă fiind a înfruntat cei 11.000 km. ai drumului extenuant pentru a se bucura împreună de rîsul lipsit de griji al tinereții. Cu aceste gînduri se îndreptau tinerii spre București și orașul gazdă s-a dovedit a fi la înălțimea chemării. Poate fi uitat aspectul străzilor ornate de-a dreapta și stînga de drapele ale tuturor țărilor, coloanele păcii străjuind intrările parcurilor și piețelor? Pot fi uitate splendidele ore petrecute pe marele șantier aflat spre o margine a Bucureștiului, acolo unde s-a ridicat într-un timp record datorită unui avînt general de neînchipuit uriașul stadion „23 August", mîndrie a întregului popor? Orașul Festivalului și-a primit oaspeții cu caldă generozitate și de bună conviețuire cu toate popoarele lumii. Și n-a existat o dovadă mai grăitoare a acestor sentimente decît spontana manifestație făcută oaspeților atunci cînd aceștia se reîntorceau de la stadionul „23 August". Au fost momente de o intensitate remarcabilă atunci cînd pe întreg parcursul zeci de mii de locuitori ai Bucureștiului se înșiruiseră într-o masă compactă în care autobusele abia puteau să înainteze, dăruind flori proaspete și primind înapoi lacrimi de recunoștință și bucurie.

★

Am în față o pagină de ziar îngălbenită de vreme. Și cu toate acestea ea este mai vie, mai sugestivă ca oricînd. In total, 12 fotografii.

Privesc fotografiile în care sînt cuprinse două săptămîni de bucurie și veselie și amănuntele marii întîlniri se profilează cu exactitate.

O stradă în București. O stradă oarecare. Animația obișnuită a unei capitale. Și dintr-odată, într-un colț un grup. In mijloc, un tînăr dă autografe. I s-a cerut unul, apoi încă unul, apoi tot mai multe. Pe o stradă din București un prieten din Chili dă autografe. Să nu uităm numele prietenilor noștri din Brazilia și Franța, Polonia și Anglia, Iran și Bulgaria, a prietenilor din toată lumea.

Plimbări cu vaporașul pe lacul Herăstrău. Pagina nu cuprinde decît o singură fotografie. Noi putem însă să ne amintim de toată frumusețea plimbărilor pe lac, de prieteniile care s-au închegat tot acolo, de cîntecele învățate unii de la alții, reîntîlnite mai tîrziu pe scenele tuturor teatrelor. Să nu uităm niciodată cîntecele prietenilor noștri de pretutindeni, să ni le amintim întotdeauna pentru că ele dau glas sentimentelor celor mai nobile și gingașe ale sufletului omenesc.

Trei fotografii tot în pagina despre care este vorba. Înfățișează aspecte de la cîteva din sutele de spectacole artistice date pe scenele teatrelor bucureștene. Spectacole de dans, de mimă, de teatru, de muzică, de balet. Poate puțini dintre noi au participat la primul spectacol dat de un grup de tineri artiști italieni. A fost un spectacol uluitor prin simplitatea și sinceritatea lui. Inainte de începerea programului unul dintre membrii ansamblului a ieșit în fața cortinei și i-a rugat pe spectatori să-i ierte pentru programul sărac pe care-l vor prezenta deoarece datorită restricțiilor la eliberarea vizelor ei n-au putut să aducă la București forțele artistice cele mai bune. Apoi, a început programul și spectatorii au trăit din plin emoția profundă pe care ți-o dă sentimentul că te afli în fața unor oameni îndrăgostiți de arta poporului lor, entuziaști și veseli. N-a fost nevoie de forțe artistice superioare pentru ca spectatorul să înțeleagă că în fața lui, pe scenă, se află Italia robustă și plină de optimism, clocotitoare în pasiunea ei, încrezătoare în victorie. A fost unul dintre spectacolele Festivalului. Nu trebuie uitat nici unul dintre aceste spectacole care a apropiat inimilor noastre cultura popoarelor, frumusețea dansurilor

și cîntecelor străvechi și ne-a făcut să le înțelegem și să le îndrăgim.

★

S-ar cuveni un sfîrșit pentru aceste însemnări. Să-l găsim fiecare în noi, în amintirile scumpe care ne încălzesc inimile, în tot ce ne-a tulburat și emoționat zile de-a rîndul și să ne gîndim că așa va fi și la Varșovia.

ION MATEI

UTEMISTA MARIA STAICU

O cheamă Maria Staicu sau mai simplu Mioara, așa cum îi zic cunoscuții. E utemistă și învățătoare la Școala elementară nr. 2 din Poiana-Comarnic. Despre fata aceasta drăguță, prietenoasă se poate scrie mult. Noi însă vom încerca să povestim numai cîteva frînturi din munca, necazurile și bucuriile ei.

Încă din copilărie Mioara prinsese drag de copiii din satul său natal cu care organiza jocuri interesante, pe placul lor, în grădinița din fața casei părinților săi. Adeseori spunea că se va face învățătoare, atunci cînd va fi mare.

Anii au trecut. Fata scundă de statură, cu ochi vioi și pătrunzători a terminat Școala pedagogică nr. 3 din București, unde a învățat cu sîrguință. Acum, muncește de mai bine de un an ca învățătoare a clasei a III-a B. Ca în orice început nici Mioarei nu i-a fost deloc ușor în noua muncă. Dar, hotărîtă să realizeze lucruri mari în viață, ea voia din tot sufletul să arate că merită locul ce i s-a încredințat.

Pe vremea aceea în clasă era o situație destul de grea. Fosta învățătoare „nu-și prea bătuse capul cu copiii". Erau unii elevi ca Stelian Terecoasă, Constantin Toțan, Elena Drăcea foarte slabi la învățătură, iar mulți se țineau aproape tot timpul de felurite năzbîtii. Faptul că nici un elev din această clasă nu era pionier venea să confirme odată în plus munca slabă dusă cu copiii. Situația aceasta i-a dat mult de gîndit Mioarei. Se simțea oarecum descurajată. „Ce să fac?" — se întreba ea. „Cu ce să încep? Voi putea eu oare să fac față?..."

Primul om pe care l-a cunoscut în Poiana-Comarnic a fost comunistul Marin Chiru, directorul școlii. El a ajutat-o la timp. Observînd că fata umblă mereu abătută, mereu pusă pe gînduri, i-a spus într-o zi:

— Nu așa se pornește pe un drum nou, draga mea. Trebuie să știi să lupți cu greutățile, să nu te lași copleșită de ele. Uite...

Și ca un adevărat părinte a început s-o îndrume cu răbdare.

Au fost multe zile de muncă neobosită, multe ore de neliniște. Timp de vreo cîteva săptămîni tînăra învățătoare a stat mai tot timpul printre copii, a discutat cu fiecare în parte, i-a îndrumat să fie atenți în timpul celor 45 de minute ale lecției, le-a explicat cum trebuie să-și pregătească acasă temele etc. Și așa, azi puțin, mîine mai mult, cu ajutorul comuniștilor, a învățătorilor mai vîrstnici, Mioara s-a deprins să-și organizeze munca. Pe elevii mai slabi i-a așezat în bănci alături de cei mai buni la învățătură, pentru a învăța de la aceștia; iar după ore tînăra învățătoare rămînea zilnic pentru a-i medita.

Ion Stanciu — care de fapt este un elev isteț — venea uneori la școală cu lecțiile nefăcute. Cînd era întrebat el răspundea:

— Păi... să vedeți tovarășă învățătoare. Părinții mi-au dat de lucru acasă. N-am avut timp să-mi fac lecțiile.

Aceasta i-a dat de gîndit tinerei învățătoare. Ea îi cunoștea pe părinții lui Stanciu. De aceea într-o zi a pornit spre casa lor. Din discuția cu părinții copilului, Mioara a aflat că Stanciu mințise. Părinții nu-l puneau la nici un fel de treabă care să-l împiedice de la învățătură, dar lui mai mult îi plăcea să bată mingea pe cîmp decît să învețe. „Stanciu are nevoie de ajutorul colectivului clasei" — și-a zis tînăra învățătoare. După cîteva zile a organizat o consfătuire în clasă la care a fost invitată și mama copilului. Învățătoarea a vorbit cu acest prilej mai sever ca de obicei. Ea a arătat clasei adevăratul motiv pentru care Ion Stanciu venea cu lecții nepregătite, și că mințea atunci cînd era întrebat. Spusele învățătoarei au stîrnit o impresie adîncă. Toate privirile erau îndreptate spre Stanciu. Colegii lui nu l-au lăsat așa, cu una cu două. Fiecare a vorbit cum s-a priceput despre purtarea lui Stanciu. Și forța colectivului clasei nu a întîrziat să-și arate roadele. Consfătuirea l-a ajutat pe Stanciu să-și dea seama că greșise și el s-a apucat cu nădejde de învățătură. Acum se pregătește intens pentru a intra în rîndurile mișcării pionierești.

Tînăra învățătoare a căutat să se bizuie încă de la începutul activității ei pe colectivul clasei, pe influența lui transformatoare.

Preocupările cele mai de seamă ale Mioarei sînt legate însă de școală, de clasa a III-a B, unde a muncit cu sîrg pentru ca toți cei 22 de elevi să o promoveze cu bine.

Succesele copiilor din clasa de care ea răspunde, constituie una din cele mai mari bucurii ale Mioarei. Într-o adunare cu tema: „Ce vreau să fiu în viață" tînăra învățătoare a reușit să-i cunoască mai bine pe copii, să vadă ce-i preocupă, către ce idealuri tind. Mioara își amintește cu cîtă căldură a vorbit Doina Meseruș despre frumusețea muncii de învățătoare către care se simte atrasă. Ion Merliță a povestit cu mult entuziasm că el vrea să se facă mecanic de locomotivă, iar Ortansa Aninaru — una dintre cele mai bune eleve ale clasei — a arătat că ea își dorește să devină doctoriță pentru a alina durerile oamenilor. Chiar și Vasilica Botoarcă, care în general e o fetiță mai retrasă, a arătat, așa cum s-a priceput, că ea ar vrea să ajungă o bună telefonistă.

Răspunsul pe care l-au dat copii la întrebările: „Ce am să fiu cînd voi fi mare? Ce o să dăruiască poporului și patriei munca și viața mea?" i-au trezit tinerei învățătoare dorința și mai mare de a ajuta pe acești elevi să iubească profesiunea aleasă, să devină oameni adevărați.

Harnica utemistă — despre care toți vorbesc cu drag — pune umărul și la rezolvarea multor probleme obștești. Muncește alături de alți învățători la un curs de alfabetizare pentru ca în curînd în Comarnic să nu mai fie nici un neștiutor de carte; de două ori pe săptămînă se ocupă de pregătirea corului de copii al școlii și ajută de asemenea pe dirijorul corului căminului cultural „N. Bălcescu", fie la repetiții, fie la unele manifestări artistice care au loc.

Fata aceasta îndrăgostită cu adevărat de munca ei, este și o bună propagandistă a cercului politic cu începătorii din Poiana Comarnic. Fiecare din cei 15 cursanți ai cercului pot povesti cu multă căldură despre străduințele utemistei Maria Staicu de a propaga prin lecțiile sale, pe înțelesul lor, mărețele idei ale marxism-leninismului, politica partidului nostru.

Ca și în activitatea de la școală, în munca de propagandistă Mioara pune mult suflet. Alexandrina Brînzea, Elena Nedelcu, Alexandru Bulei ca și Alexandru Terecoasă, tineri fără o bogată pregătire, dar cu multă voință și dorință de a cunoaște mereu lucruri noi, au fost ajutați de propagandistă să înțeleagă evenimentele politice interne și internaționale pe care le trăim. Adeseori, după ședințele cercului, propagandista a rămas pînă tîrziu de vorbă cu cursanții pentru a-i cunoaște mai bine, pentru a le afla preocupările și greutățile, împrietenindu-se cu ei. În convorbirile cu elevii cercului, ea aducea vorba pe nesimțite despre importanța lărgirii orizontului ideologic și cultural arătîndu-le că în felul acesta vor înțelege mai limpede politica partidului nostru și vor putea contribui cu succes la traducerea ei în viață. Pe unii, ca Alexandru Bulei, i-a ajutat să-și întocmească caietele de studiu. Iar atunci cînd a fost cazul, pe Vasile Vintilă l-a criticat serios pentru indisciplina de care dădea dovadă în ședințele cercului tulburînd liniștea celorlalți cursanți. La fel ca în clasa a 3-a B în cercul politic Mioara a pus mare preț pe forța colectivului de utemiști, care a dat fiecărui cursant un prețios ajutor.

Aproape toți cursanții au crescut mult cu ajutorul cercului politic. Alexandrina Brînzea și-a învins în mare măsură timiditatea de care se credea stăpînită. Ea participă acum mai activ la discuțiile din adunările generale, iar la locul de muncă își face mai conștiincios datoria. Alexandru Terecoasă, Maria Nedelcu și Maria Stăicuț s-au deprins să citească cu pasiune ziarele și cărțile de literatură. S-a schimbat de asemenea și conduita morală a unor tineri, atitudinea lor față de fete. E lesne de înțeles că în fiecare progres al cursanților fie el cît de mic, este și o părticică din strădania tinerei propagandiste. Ce-i drept, primele rezultate ale învățăturii în cercul politic sînt modeste. Important este însă că ele există, că ele vor fi și mai mari, deoarece Mioara dorește din tot sufletul să i se încredințeze și pe mai departe frumoasa muncă de propagandistă.

Unii s-ar putea întreba dacă Maria Staicu reușește să facă față tuturor îndatoririlor și preocupărilor ei la nivelul însemnătății fiecăreia din aceste sarcini. Mioara își organizează însă în așa fel timpul încît poate să le rezolve destul de bine. Niciodată ea nu se plînge că n-are timp să citească unele cărți de literatură sau să se pregătească pentru Institutul de perfecționare, pe care vrea să-l urmeze ca să-și ridice calificarea. În afară de aceasta îi mai rămîne timp să meargă la un film, să se gătească pentru a merge la vreo reuniune, sau să-și lucreze cîte ceva că de, are fata 19 ani și mîine, poimîine...

E plină și bogată viața utemistei Maria Staicu. Bogăția vieții ei care-i dă atîta mulțumire sufletească izvorăște din dragostea pentru profesiunea aleasă, din pasiunea pe care Marioara o pune în muncă și în tot ce face, din rezultatele activității sale de fiecare zi.

GEORGETA VASILIU

Programele disciplinelor la examenul de admitere în învățămîntul superior pe anul 1955–1956

Constituția R. P. R.

(Urmare din numerele trecute)

Noțiuni generale despre stat și drept. — Originea și esența statului și dreptului. Statul și dreptul sclavagist, feudal și burghez. Marea Revoluție Socialistă din Octombrie și nașterea primului Stat Socialist din lume. Statul Sovietic Socialist, stat de tip nou, superior, în care puterea de stat aparține poporului. Rolul conducător al P.C.U.S. în lupta pentru construirea comunismului în U.R.S.S.

Constituția U.R.S.S. din 1936 — constituția socialismului victorios. Deosebirile fundamentale față de constituțiile burgheze. Însemnătatea sa istorică mondială. Orînduirea socială socialistă; clasa muncitoare, clasa țărănimii și intelectualitatea nouă, între care există relații de colaborare și ajutor reciproc. Rolul conducător al clasei muncitoare. Sovietele, forma cea mai înaltă de organizare a dictaturii proletariatului. Proprietatea socialistă asupra mijloacelor de producție. Cele două forme de proprietate socialistă: proprietatea de stat și proprietatea cooperatist-colhoznică. Dezvoltarea necontenită a economiei socialiste în mod planificat, fără crize, fără șomaj, în scopul satisfacerii maxime a nevoilor de trai materiale și culturale mereu crescînde ale întregii societăți, prin creșterea și perfecționarea necontenită a producției pe baza tehnicii celei mai înalte. Munca în U.R.S.S., un drept și o datorie de onoare. Atitudinea socialistă față de muncă. Întrecerea socialistă. U.R.S.S., stat unional multinațional, în care problema națională a fost rezolvată pe baza deplinei egalități a națiunilor. Organele supreme ale puterii de stat a U.R.S.S. Datoriile și drepturile fundamentale ale cetățenilor sovietici. Garantarea lor.

Statul democrat-popular romîn. Formarea R.P.R. ca rezultat al luptei poporului muncitor, condus de P.C.R. în condițiile eliberării țării noastre de către armatele victorioase ale U.R.S.S. și al ajutorului multilateral acordat de către U.R.S.S. Constituția R.P.R. din 1948. Transformările revoluționare din țara noastră pînă în 1952 și necesitatea noii Constituții. Constituția R.P.R. din 1952. Constituția construirii socialismului.

Orînduirea socială a R.P.R. în perioada de trecere de la capitalism la socialism. Democrația populară, formă a dictaturii proletariatului. Rolul conducător al clasei muncitoare. Întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare. Ascuțirea luptei de clasă în perioada de trecere de la capitalism la socialism. Puterea de stat: sarcinile și funcțiile sale. Economia R.P.R. Sectoarele economice din R.P.R. în perioada de trecere de la capitalism la socialism: sectorul socialist, sectorul privat-capitalist și sectorul micii producții de mărfuri. Sectorul economic socialist, baza economică a construirii socialismului în R.P.R. Proprietatea personală a cetățenilor R.P.R. Politica partidului și statului față de mica producție de mărfuri. Lupta partidului pentru industrializarea socialistă și transformarea socialistă a agriculturii. Politica partidului și statului față de sectorul privat-capitalist. Dezvoltarea planificată a economiei R.P.R. Primul plan cincinal și sarcina sa fundamentală. Folosirea experienței sovietice. Noua atitudine față de muncă. Întrecerea socialistă, metodă comunistă de construire a socialismului.

Orînduirea de stat a R.P.R. Statul romîn democrat-popular, stat unitar, suveran și independent. Împărțirea administrativ-teritorială. Înființarea Regiunii Autonome Maghiare.

Organele supreme ale puterii de stat. Marea Adunare Națională. Prezidiul Marii Adunări Naționale. Organele locale ale puterii și administrației de stat. Instanțele judecătorești și procuratura. Rolul și sarcinile lor în construirea socialismului, atribuțiile lor.

Drepturile și datoriile fundamentale ale cetățenilor R.P.R. Drepturile largi acordate cetățenilor R.P.R. și garantarea din punct de vedere material a acestor drepturi. Datoriile fundamentale ale cetățenilor, conținutul nou, socialist al acestor datorii. Legătura dintre drepturile fundamentale și datoriile fundamentale ale cetățenilor R.P.R.

Sistemul electoral, sistem cu adevărat democratic. Votul universal, egal, direct și secret.

P.M.R., forța conducătoare și îndrumătoare a poporului nostru pe drumul construirii socialismului și al bunei stări.

R.P.R. factor activ al lagărului păcii.

(Continuare în numerele viitoare)

Din paginile presei străine

ARBEITER ZEITUNG: Nu sînt bani pentru învăţători

Ziarul „Arbeiter Zeitung" din Elveţia scrie:

„Cele trei ţări mari, care consideră cheltuielile publice pentru învăţămînt ca fiind o povară deosebit de grea, sînt: S.U.A. Japonia şi Italia. In mod teoretic, guvernele acestor ţări confirmă într-adevăr, cu orice prilej solemn, marea însemnătate a învăţămîntului public şi vorbesc de asemenea deseori despre „apărarea civilizaţiei". In mod practic însă, ele consideră că şcolile şi învăţătorii nu sînt absolut necesari, constituind în orice caz fenomene faţă de care trebuie aplicate cele mai serioase economii.

In S.U.A. de pildă, mai multe milioane de copii nu pot urma la nici o formă de învăţămînt, sau cel puţin la nici o formă de învăţămînt util, pentru că nu se aprobă fondurile pentru construirea a 15.000 şcoli absolut necesare şi pentru salarizarea personalului didactic corespunzător. Majoritatea învăţătorilor din şcolile elementare au salarii mai mici decît orice fel de muncitor auxiliar care munceşte tot anul...

Japonia are peste 350.000 învăţători. Anul trecut, cînd au început greva foamei, ei nu au fost nevoiţi să-şi schimbe prea mult modul de viaţă, căci în medie nu primesc decît un salariu lunar de 14.000 yeni, ceea ce înseamnă că salariul lor este cu 20—25 la sută mai mic decît cel al unui muncitor industrial.

In Italia, situaţia este la fel de tristă ca şi în Japonia. De multă vreme guvernul a inclus în programul său de construcţie peste 60.000 şcoli, dar nimeni nu mai crede în realizarea acestui program. Învăţătorii primesc la început un salariu de 37.074 lire lunar. (Un poliţist primeşte 45.000 lire, un măturător de stradă la Roma, 38.600). Cînd la sfîrşitul lunii mai, aceşti învăţători au intrat în grevă, presa capitalistă le-a vorbit despre sărăcia Italiei. De fapt, 1000 învăţători cu familiile lor, au în Italia aceleaşi venituri ca fabricantul de textile Marzotto şi 4.100 au aceleaşi venituri ca familiile Agnelli de la uzinele Fiat".

O delegaţie a tineretului francez a vizitat U.R.S.S.

MOSCOVA 30 (Agerpres). — TASS transmite: La 29 iunie, la redacţia ziarului „Komsomolskaia Pravda" a avut loc o conferinţă de presă a delegaţiei tineretului francez care a vizitat timp de trei săptămîni Uniunea Sovietică. Membrii delegaţiei au vizitat Donbasul, Armenia, Gruzia, Leningradul şi Moscova. Din delegaţie fac parte 32 de persoane reprezentînd 20 de organizaţii de tineret din Franţa. In declaraţia făcută de Andrée Barniodi, reprezentanta organizaţiei „Eclaireurs de France", se spune printre altele:

Ne-am convins de marea amploare a activităţii poporului sovietic care luptă pentru mărirea potenţialului său industrial, economic şi cultural. Am fost uimiţi de amploarea lucrărilor de construcţie, mai ales în unele regiuni pustiite în timpul războiului.

Membrii delegaţiei au răspuns apoi la întrebările reprezentanţilor presei.

Universitatea de Stat „M. V. Lomonosov" a primit Ordinul Drapelul Roşu al Muncii

La 30 iunie, în amfiteatrul noii clădiri a Universităţii de Stat de pe Colinele Lenin din Moscova, K. E. Voroşilov, preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., a înmînat Universităţii de Stat „M. V. Lomonosov" decorată cu Ordinul Lenin, Ordinul Drapelul Roşu al Muncii acordat cu prilejul împlinirii a 200 de ani de la înfiinţarea ei.

Conferinţa deputaţilor din Moscova ai Sovietului Suprem al U.R.S.S.

MOSCOVA 30 (Agerpres). — TASS transmite: La 29 iunie 1955 a avut loc la Kremlin sub preşedinţia deputatului M. A. Iasnov, o conferinţă a deputaţilor din Moscova ai Sovietului Suprem al U.R.S.S. La conferinţă au participat 133 de deputaţi.

In cadrul conferinţei a fost examinată problema formării unui grup parlamentar naţional al U.R.S.S. şi intrării acestui grup în Uniunea interparlamentară.

Participanţii la conferinţă au luat cunoştinţă de statutul Uniunii interparlamentare care prevede că ţelul Uniunii constă în stimularea contactului personal între membrii tuturor parlamentelor şi unirea lor în vederea unor acţiuni comune pentru întărirea colaborării între state şi întărirea păcii între popoare. Deputaţii care au participat la conferinţă s-au alăturat Uniunii interparlamentare şi au format grupul parlamentar naţional al U.R.S.S.

Conferinţa a adresat deputaţilor Sovietului Suprem al U.R.S.S. un apel cu propunerea de a intra în grupul parlamentar al U.R.S.S.

La conferinţa deputaţilor Sovietului Suprem al U.R.S.S. a fost adoptat regulamentul grupului parlamentar al U.R.S.S. care va face parte din Uniunea interparlamentară şi a fost ales biroul provizoriu al grupului. Preşedinte al biroului provizoriu al grupului parlamentar al U.R.S.S. a fost ales deputatul D. T. Şepilov, vicepreşedinţi — deputaţii O. V. Kuusinen şi M. A. Iasnov, iar ca reprezentanţi în Consiliul Uniunii interparlamentare au fost aleşi deputaţii N. A. Mihailov şi I. I. Paleţkis.

Biroul provizoriu a fost însărcinat să aducă la cunoştinţă Uniunii interparlamentare formarea grupului naţional parlamentar al U.R.S.S. şi intrarea lui în Uniunea interparlamentară.

Nota redacţiei: Uniunea interparlamentară a fost fondată în 1889. Scopul ei oficial este reglementarea paşnică a conflictelor şi litigiilor internaţionale, prin conciliere şi arbitraj. Hotărîrile conferinţelor Uniunii au un caracter de recomandări făcute parlamentelor.

Conferinţa de presă a lui Eisenhower

WASHINGTON 30 (Agerpres). — Agenţiile de presă relatează că în cadrul unei conferinţe de presă, preşedintele Eisenhower a arătat că S.U.A. nu-şi propun vreun program concret în domeniul dezarmării pînă la conferinţa de la Geneva.

In prima întrebare cu privire la conferinţa celor patru puteri Eisenhower a fost rugat să comunice cine va participa la conferinţă şi cînd va pleca delegaţia. Eisenhower a spus că el intenţionează să plece vineri seara sau, poate, în cursul zilei de sîmbătă, întrucît vrea să sosească la Geneva la o oră potrivită, duminică dimineaţa.

Fiind apoi rugat să comunice cît de optimist este el în ceea ce priveşte realizarea unor rezultate pozitive la conferinţa în patru, Eisenhower a spus că după părerea sa lumea, inclusiv S.U.A., merită să aibă un nou prilej de a încerca pe calea unei conferinţe de acest fel să elucideze intenţiile tuturor.

Eisenhower a răspuns negativ la întrebarea dacă contează că va primi înainte de conferinţa de la Geneva vreun program „concret" în domeniul dezarmării.

Ca răspuns la întrebarea dacă există vreun acord cu privire la data terminării conferinţei, Eisenhower a spus că nu ştie nimic în această privinţă. Fireşte, îndatoririle lui limitează timpul pe care îl poate consacra conferinţei.

Unul din corespondenţi a întrebat dacă în urma sesiunii O.N.U. de la San Francisco Eisenhower are mai multă sau mai puţină încredere în conferinţa la nivelul cel mai înalt. Eisenhower a răspuns că el nu se pregăteşte să se aştepte la prea multe. Este clar că în poziţia Uniunii Sovietice s-a produs o anumită schimbare — a declarat el mai departe. Dacă această schimbare va uşura relaţiile generale, acest lucru trebuie, în cele din urmă, să se răsfrîngă asupra situaţiei generale.

Un corespondent a întrebat ce urmează să se întreprindă, după părerea lui Eisenhower, în ceea ce priveşte publicitatea, întrucît la Geneva nu vor fi adoptate nici un fel de hotărîri iar conferinţa va consta din convorbiri. Eisenhower a răspuns că el nu a intenţionat să spună că, precis, nu vor fi adoptate nici un fel de hotărîri. El nu scontează că se vor găsi soluţii ale problemelor, dar pot fi adoptate hotărîri asupra felului cum pot fi ele abordate. În ceea ce priveşte publicitatea, Eisenhower şi-a exprimat speranţa că se va realiza ceva mai mult decît un comunicat de încheiere şablon.

Fiind solicitat să comenteze incidentul care s-a produs în Marea Bering, Eisenhower şi-a exprimat convingerea că acest eveniment este de importanţă locală şi nu constituie o problemă politică.

Eisenhower a pus întrebarea retorică cît de departe intenţionează să se meargă şi a spus că „noi (S.U.A. — N.R.) nu vom declara război". Insistînd asupra necesităţii de a manifesta prudenţă în astfel de măsuri, Eisenhower a spus că trebuie să se recurgă la metode paşnice şi nu la metode de provocare

Referindu-se la legea securităţii mutuale, aflată în discuţie în Camera reprezentanţilor, Eisenhower a insistat asupra menţinerii acestui program, întrucît rezultatele sale au fost atît de favorabile încît nu trebuie să se renunţe la el chiar în faţa unei schimbări vădite a poziţiei Uniunii Sovietice.

La începutul conferinţei de presă Eisenhower şi-a exprimat satisfacţia în legătură cu sosirea în S.U.A. a primului ministru al Birmaniei, U Nu.

Eisenhower s-a eschivat de a răspunde la toate întrebările cu privire la planurile sale politice de viitor.

Declaraţiile lui Dulles

PEKIN 30 (Agerpres). — China Nouă transmite: După cum se anunţă din Washington, la o conferinţă de presă care a avut loc la 28 iunie, secretarul de stat al S.U.A. John Foster Dulles, a făcut declaraţii evazive în problema tratativelor dintre R. P. Chineză şi S.U.A.

El a declarat că Statele Unite nu exclud tratativele directe ca o problemă de principiu şi sînt pregătite să discute anumite chestiuni direct cu R. P. Chineză. „Dar nu am ajuns încă, a adăugat el, pînă la punctul de a duce astfel de tratative directe".

Întrebat despre atitudinea sa faţă de o conferinţă a Extremului Orient cu participarea R. P. Chineze, Dulles a sugerat din nou fără motiv participarea clicii trădătoare a lui Cian Kai-şi. Aceasta constituie o încercare de a se eschiva de la răspunderea ce revine Statelor Unite pentru obstrucţiile în legătură cu ţinerea unei astfel de conferinţe.

Răspunzînd unei întrebări în legătură cu alegerile generale din Vietnam, Dulles a dovedit dispreţul său premeditat faţă de acordul de la Geneva. El a declarat că atît guvernul Statelor Unite, cît şi guvernul Vietnamului de sud nu au semnat acordul de la Geneva şi că Statele Unite nu vor sprijini alegerile în Vietnam pentru unificarea ţării pînă cînd „nu vor exista condiţii pentru alegeri într-adevăr libere". Evident că prin „condiţii pentru alegeri" Dulles înţelege o garanţie că „nu există un risc serios ca comuniştii să cîştige alegerile".

Răspunzînd unei alte întrebări, Dulles a declarat că Statele Unite „se îndoiesc" că problema reunificării Coreei va fi un „subiect avantajos de discuţii" la apropiata conferinţă de la Geneva. El a arătat că Statele Unite nu sînt interesate în tratativele pentru soluţionarea problemei coreene.

Comunicatul de presă al C.C. al Partidului Comunist din India

DELHI 30 (Agerpres). — Partidul Comunist din India a dat publicităţii următorul comunicat de presă cu privire la şedinţa Comitetului Central al partidului:

Comitetul Central al Partidului Comunist din India care s-a întrunit la Delhi la 14 iunie, şi-a încheiat lucrările la 26 iunie, după ce a adoptat o rezoluţie cu privire la actuala situaţie şi la sarcinile partidului. Rezoluţia va fi în curînd dată publicităţii.

Comitetul Central declară că Partidul Comunist din India sprijină măsurile luate de guvernul indian pentru promovarea cauzei păcii şi destinderii încordării internaţionale.

Aducînd salutul său luptătorilor pentru eliberarea coloniei Goa, în declaraţie sînt condamnate cu asprime atrocităţile comise de autorităţile portugheze.

În declaraţie se subliniază că în curînd vor fi date publicităţii propunerile Comitetului Central al P.C. din India cu privire la cel de al doilea plan cincinal.

Comitetul Central a hotărît de asemenea să convoace al 4-lea Congres al Partidului Comunist din India în luna decembrie a. c.

Expoziţia „Teatrul în R.P.R." deschisă în Luxemburg

LUXEMBURG 30 (Agerpres). — În după amiaza zilei de 25 iunie a avut loc în sălile Muzeului de Stat din Luxemburg vernisajul expoziţiei „Teatrul în Republica Populară Romînă", organizată sub auspiciile Asociaţiei de prietenie Luxemburg-Romînia.

La vernisaj au participat preşedintele Senatului, un reprezentant al Ministerului Educaţiei Naţionale, directorul Muzeului de Stat, procurorul general al Luxemburgului, directorul teatrului din Luxemburg, membrii conducerii Asociaţiei de prietenie Luxemburg-Romînia, reprezentanţii diplomatici ai R.P.R., precum şi numeroase alte personalităţi culturale.

Din partea Asociaţiei a luat cuvîntul ziaristul Evy Friederich.

Expoziţia va rămîne deschisă pînă la data de 17 iulie.

Scurte ştiri

● Un comunicat al Comitetului sovietic pentru apărarea păcii anunţă că în total Apelul Consiliului Mondial al Păcii a fost semnat de 123.543.604 de cetăţeni sovietici, ceea ce depăşeşte considerabil numărul semnăturilor depuse pe Apelul de la Stockholm şi pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii cu privire la încheierea unui pact al păcii între cele cinci mari puteri.

● La 30 iunie a sosit la Belgrad, venind cu avionul de la Salzburg, primul ministru al Indiei, Jawaharlal Nehru. Pe aeroportul din Belgrad, Jawaharlal Nehru a fost întîmpinat de preşedintele R.P.F. Iugoslave, Iosip-Broz Tito, şi de numeroase alte persoane oficiale.

● După cum anunţă agenţia Iugopress, răspunzînd invitaţiei Ministerului Apărării al U.R.S.S., la 1 iulie pleacă la Moscova pentru a lua parte la sărbătorirea Zilei aviaţiei sovietice, o delegaţie a forţelor militare aeriene iugoslave.

● La invitaţia Asociaţiei unionale pentru relaţiile culturale cu străinătatea, un grup de ziarişti din Germania occidentală a vizitat U.R.S.S.

● După cum anunţă agenţia D.P.A., la 28 iunie au sosit la Bonn, Nelson Rockefeller, consilier special al preşedintelui Eisenhower, Struve Hensel, secretar de stat al Ministerului Apărării al S.U.A. şi generalul Cook, locţiitor al comandamentului suprem al forţelor americane din Europa.

● Agenţia France Presse relatează că la 30 iunie a fost semnat la Bonn un acord cu privire la livrarea de armament american către Republica Federală Germană. Acordul prevede ca Republica Federală Germană „să pună la dispoziţia S.U.A. materii prime şi produse semi-fabricate".

● La 29 iunie, primul ministru al Birmaniei, U Nu, a sosit la Washington pentru o vizită oficială de patru zile.

Sport

„Ştiinţa" (R.P.R.)—Hammärbi (Suedia) 3—1

Fără să se ridice la un nivel înalt, întîlnirea dintre selecţionata Asociaţiei „Ştiinţa" şi echipa suedeză Hammärbi din Stockholm a furnizat, dacă nu faze de fotbal de calitate deosebită, în orice caz dramatice, spectaculoase. A fost un meci cu multe bare, cu goluri gata făcute, salvate în ultima fracţiune de secundă.

In prima repriză, „Ştiinţa" antrenîndu-se în jocul încet, ponderat al echipei din Stockholm a făcut ca întîlnirea să fie mai puţin vie, puţinele faze dramatice datorîndu-se nu combinaţiilor inspirate, ci confuziilor în faţa porţii. „Ştiinţa" ratează din careul de 16 m. multe ocazii de a înscrie, de cîteva ori mingea loveşte bara şi atacanţii nu mai intervin, de cîteva ori portarul echipei suedeze părăseşte poarta, dar din nou atacanţii nu fructifică.

In ciuda superiorităţii evidente a „Ştiinţei", echipa Hammärbi e cea care înscrie prima. Todor respinge greu un şut puternic şi Andersson II, din apropiere, reia în plasă.

In minutul 36 la un fault în careu asupra lui Avram, arbitru acordă o lovitură de pedeapsă de la 11 metri. Dragoman execută ireproşabil şi înscrie. Cu scorul de 1—1, ia sfîrşit prima repriză.

Conform vechii datine a unora dintre echipele noastre care, deabia după ce sînt conduse sau egalate luptă cu dîrzenie, „Ştiinţa" intră acum pe teren dornică să învingă. Printr-un şut de la distanţă, tras admirabil de Suciu, în colţul de sus al porţii, „Ştiinţa" ia conducerea cu scorul de 2—1. „Ştiinţa" domină insistent, însă ratează numeroase ocazii. Scorul e ridicat în minutul 86 de Dinulescu care profită de o învălmăşeală în faţa porţii. Se remarcă spre sfîrşitul reprizei stoperul echipei suedeze care salvează de pe linia porţii cînd portarul ieşise inoportun „un gol sigur". Publicul răsplăteşte cu vii aplauze inspirata intervenţie a apărătorului suedez. Cu scorul de 3—1 în favoarea asociaţiei „Ştiinţa" întîlnirea a luat sfîrşit.

Dacă „Ştiinţa" ar fi jucat tot meciul cu dîrzenia dovedită în repriza secundă, dacă ar fi ştiut nu numai să provoace derută în apărarea adversă, dar să şi profite de această derută, scorul ar fi fost mai ridicat. „Ştiinţa" trebuie să înveţe nu numai să învingă, dar să şi învingă la scor, atunci cînd raportul de forţe dovedeşte posibil acest lucru.

Oaspeţii au lăsat o frumoasă impresie prin tehnica individuală; stopuri ferme, pase dat cu precizie. Ei pasează însă prea mult în faţa porţii, aşteptînd situaţia cea mai favorabilă. Numeroasele pase date în faţa porţii, fără schimburi de locuri surprinzătoare, făcute în căutarea „punctului nevralgic", a „situaţiei celei mai bune", a dat posibilitatea apărării „Ştiinţei" să intercepteze cu uşurinţă.

Arbitrajul lui E. Steiner (Austria), corect şi autoritar.

Meciul de fotbal dintre „Ştiinţa" şi „Hammärbi" (Stockholm) a contribuit la întărirea legăturilor de prietenie dintre sportivii romîni şi suedezi, sportivi ce s-au întîlnit adeseori în întreceri prieteneşti la numeroase ramuri sportive.

T. M.

Concursul hipic internaţional

Concursul hipic internaţional la care participă cei mai valoroşi călăreţi din U.R.S.S., R. P. Ungară, R.P.F. Iugoslavia, Suedia şi R.P.R. a continuat în cursul zilei de joi. Cu tot timpul nefavorabil, mii de amatori de sport au populat pînă la refuz tribunele noului hipodrom din capitală. Spectatorii au aplaudat succesul călăreţilor romîni care au avut comportări deosebite în cele două probe spectaculoase ale zilei.

La proba de obstacole categoria „M", victoria a revenit reprezentantului R.P.R. Gh. Antohi, pe calul Mindir, cu zero penalizări în timpul de 1'40". Pe locurile următoare s-au clasat în ordine Vl. Raspopov (U.R.S.S.) zero penalizări 1'46"2/10, B. Lilov (U.R.S.S.) zero penalizări 1'51"1/10. T. Burman (Suedia) zero penalizări 1'54"7/10.

Cel mai bun rezultat în proba de dresaj categoria A 1-a obţinut sportivul suedez G. Boltenstren pe calul Krest cu un punctaj de 161,80. Locul doi a revenit călăreţului romîn. N. Mihalcea pe calul Mihnea care a realizat 156,40 iar locul trei lui Gh. Teodorescu (R.P.R.) pe calul Paltin — 151,20 puncte. După două zile de întreceri, Eşarfa de fruntaş în clasament este purtată de călăreţul sovietic A. Favorski.

Astăzi de la ora 8 are loc desfăşurarea probei de dresaj cat. B, precum şi primele întreceri ale probei de obstacole nenumerotate care va continua în cursul după amiezii împreună cu proba de precizie.

U.R.S.S. conduce cu 5—1 în întîlnirea de şah cu S.U.A.

MOSCOVA 30 (Agerpres). — TASS transmite:

Meciul de şah dintre echipele reprezentative ale U.R.S.S. şi S.U.A. au continuat la 30 iunie cu disputarea partidelor întrerupte în primul tur. Campionul U.R.S.S. marele maestru Gheller şi-a realizat cu precizie avantajul în faţa şahistului american D. Byrne şi a obţinut victoria. Partida R. Byrne—Keres s-a terminat remiză la propunerea maestrului american. După o luptă îndelungată, partida Kashadan—Taimanov a fost întreruptă din nou, la mutarea 89. Şahistul sovietic are un pion în plus, într-un final de dame.

Tot ieri, la cererea marelui maestru american Reshevski s-a jucat partida dintre acesta şi Botvinik, care urma să se dispute vineri în cel de al doilea tur. Partida s-a terminat remiză la mutarea 32.

Partida dintre Reshevski şi Botvinik întreruptă în primul tur va fi continuată la 1 iulie.

In prezent scorul meciului este de 5—1 în favoarea echipei U.R.S.S., două partide fiind întrerupte.

Astăzi se joacă partidele programate în cel de al doilea tur.

Spectacolele de azi

TEATRE: **Teatrul de Operă şi Balet al R.P.R.:** Călăreţul de aramă; **Teatrul Naţional „I. L. Caragiale"** (sala Comedia): Regele Lear; **Grădina Boema:** Mielul turbat; **Teatrul Municipal:** Visul unei nopţi de vară; **Teatrul Tineretului:** Ani de pribegie; **Ansamblul de Estradă** (sala din Calea Victoriei nr. 174): Cer cuvîntul; **Teatrul de vară „I. V. Stalin":** Visele se împlinesc; **Circul de Stat:** Primăvara la circ.

CINEMATOGRAFE: **Patria, I. C. Frimu:** Campionul lumii; **Al. Sahia, Arta, 1 Mai:** Mandy; **Magheru, Gh. Doja:** Fiul pădurarului; **Donca Simo, Volga:** Misterele din Mato-Grosso; **Republica, Elena Pavel, Unirea, N. Bălcescu:** Vînătorul de mare; **Filimon Sîrbu, Bucureşti:** Capete de cîini; **Înfrăţirea între popoare, Lumina, Popular, Libertăţii:** Moştenire însîngerată; **Victoria:** Frumuseţea diavolului; **Tineretului:** Inima noastră; **Maxim Gorki:** Neastîmpăraţii; **Timpuri Noi:** Actualitatea în imagini, Noutăţile zilei, Sporirea numărului păsărilor domestice, Ştiinţă şi tehnică nr. 55/1954, Ariciul răutăcios, Victoria sportivelor sovietice; **Al. Popov:** Ivan cel Groaznic; **8 Martie, Flacăra:** Umberto D.; **V. Roaită:** Merele de aur; **Cultural:** Neamul Jurbinilor; **C. David:** Stiletul; **T. Vladimirescu:** Cei trei muşchetari; **Munca:** Dama cu camelii; **Mioriţa, Ilie Pintilie:** Un om teribil; **Moşilor:** Intr-un port îndepărtat; **23 August:** Îmblînzitoarea de tigri; **M. Eminescu:** Submarinul 323; **8 Mai:** Libelula; **Pe drumul libertăţii; Rahova:** Conştiinţa; **Gh. Coşbuc:** Eu şi bunicul; **Olga Bancic:** Astă seară se va termina totul; **Aurel Vlaicu:** A fost odată un împărat; **Boleslaw Bierut:** Încercarea fidelităţii.

CAPTIVI LA PIRAŢI

De curînd, s-au întors în R.P. Polonă 20 de marinari, membri ai echipajului vasului polonez „Preşedintele Gottwald", care în urmă cu mai bine de un an au căzut victima unui atac piraterese ciankaişist.

Cele ce vreau să le relatez nu constituie o poveste din trecutul îndepărtat, deşi, astăzi, legendarele cuvinte „piraţi" ori „corsari" corespund vremurilor de mult apuse. După cum ştim din istorie, navele de piraţi, sau dacă vreţi să le numiţi de corsari, a căror glorie s-a făcut simţită prin secolele XVI—XVII apăreau dintr-o dată din locuri ascunse, fugăreau o navă încărcată cu mărfuri, o agăţau de bord cu căngi, îi jefuiau bunurile şi pe oameni. Navele prădate măreau flota corsarilor, mărfurile îi îmbogăţeau pe tîlhari. Oamenii luaţi prizonieri constituiau de asemenea o afacere pentru piraţi; cei bogaţi şi personalităţile nu scăpau cu viaţă şi nu erau eliberaţi decît în schimbul unei mari sume de bani ce se numea răscumpărare.

Piraţii ciankaişişti care au atacat vasul comercial polonez lîngă ţărmurile chineze, nu navigau cu toate pînzele şi nu aveau pe catargul vasului lor cunoscutul steag negru cu căpăţînă de mort. Bineînţeles că aspectul exterior nu semăna cu navele piraţilor de pe vremuri. Era un contratorpilor modern, proprietate a regimului falimentar al lui Cian Kai-şi. Acesta a atacat vasul polonez „Preşedintele Gottwald" care naviga spre Republica Populară Chineză. La început au dat semnale, trecînd apoi imediat sub ameninţarea folosirii tunurilor la ordinul de oprire a vasului.

Aceasta s-a întîmplat în 13 mai 1954, la orele 15,28 (ora Pekinului)...

★

Vasul a parcurs un drum lung şi variat. A plecat din portul Gdynia, a lăsat în urmă Baltica, Canalul Mînecii, fortăreaţa cu tunurile ameninţătoare ca o spinare de arici a Gibraltarului, Marea Mediterană, Canalul de Suez, Marea Roşie, Oceanul Indian. In porturi s-a oprit pentru scurte escale, pentru a-şi umple colectoarele cu apă dulce (apa dulce în zona tropicală este foarte scumpă). Pe vas s-au agăţat atunci scamatori cu fesuri roşii, prezentînd jocuri magice: scoteau pe gură batiste de diverse culori, înghiţeau şi suflau foc, scoteau din urechi şi nas inele, iar din buzunarele marinarilor pui mari. Pe jumătate goi, oameni lipsiţi de lucru, hămesiţi de foame, implorau să fie întrebuinţaţi la descărcare.

...In sfîrşit, ne aflam la 500 de mile est de Taivan. La un moment dat deasupra vasului se iviră, strînse ca nişte viespi, avioane de vînătoare cu reacţie. Erau avioane americane. Zburau la o înălţime foarte mică, deasupra oceanului. Ele au însoţit vasul piraterese ciankaişist ce ne ameninţa cu folosirea tunurilor. Desigur însă că membrii echipajului nostru nu s-au intimidat. Ei făceau totul ca să prelungească timpul de atac al piraţilor. In felul acesta, la orele 14,45 telegrafistul Arczjnski putea transmite cele ce se întîmplau: *„COL 13,5, 14,15 1980 M/s „Preşedintele Gottwald". Sîntem la circa 500 mile est de Taivan. De dimineaţă vasul este observat şi patrulat de avioane americane şi ciankaişiste. Primejdie de oprire. Mergem mai departe, cu viteza stabilită".*

La orele 14,45 se transmitea:

„...Aici „Gottwald"! — Aici „Gottwald"! Vasul, care dă semnale de oprire este un contratorpilor ciankaişist. Mergem mai departe cu viteza normală".

Vasul marinei comerciale poloneze era expus jafului corsarilor ciankaişişti. De pe punte se aude vocea căpitanului care comandă: „Maşinile să oprească".

Vasul „Preşedintele Gottwald" a trebuit să staţioneze în plin larg.

În clipa cînd bărcile cu motor de pe contratorpilorul piraţilor ciankaişişti înarmaţi cu pistoale automate se apropiau de bordul vasului polonez, secretarul organizaţiei de partid distrugea toate documentele, iar la orele 15,10 telegrafistul transmitea ultima ştire:

— *„Aici „Gottwald"! Aici „Gottwald"! Contratorpilorul a deschis de două ori foc în direcţia noastră. Căpitanul a dat poruncă de oprire a vasului.*

Pe bord păşesc soldaţi ciankaişişti veniţi de pe contratorpilor"...

S-au agăţat pe scările lăsate la ordinul lor.

— „Mîinile sus"! Intr-o clipită s-au răspîndit pe vapor. La orele 15 şi 28 minute, vasul polonez „Preşedintele Gottwald" a întrerupt comunicarea.

★

...Taivan. O insulă nu mai mare ca întindere decît Belgia. Peisajul aminteşte ţărmurile răsăritene ale Chinei. Un lanţ de munţi înalţi străbate toată insula în lungime. Văile lor precum şi părţile de şes sînt acoperite de o vegetaţie abundentă. Plantaţiile de trestie de zahăr, banane, culturile de orez sînt bogate, recoltele fiind strînse de două ori pe an. Subsolul e şi el bogat în zăcăminte de aluminiu, aramă, petrol şi aur.

In urma victoriei revoluţiei chineze, Taivanul a constituit colacul de salvare al lui Cian Kai-şi şi al bandei lui. Baionetele americane au sprijinit atunci şi sprijină şi acum regimul corupt al lui Cian Kai-şi precum şi agresiunea împotriva R. P. Chineze. Pentagonul a transformat Taivanul într-o bază americană de provocări. De pe această insulă ciankaişiştii, sprijiniţi şi instigaţi de ocupanţii yankei, practică o adevărată piraterie nu numai împotriva Chinei populare dar şi împotriva vaselor comerciale aparţinînd unor naţiuni străine. Potrivit unei declaraţii oficiale făcute în Camera Comunelor a Marii Britanii, din 1949 şi pînă acum s-au semnalat 141 cazuri de acţiuni piratereşti ale ciankaişiştilor împotriva vapoarelor engleze.

Vasul polonez „Preşedintele Gottwald" a fost ancorat în portul Hao Hsin, în acelaşi port în care a fost vînat în mod banditesc primul vas polonez „Praca".

Membrii echipajului sînt luaţi prizonieri de către piraţii ciankaişişti. Ofiţerul ciankaişist, care interoghează pe marinarii noştri se trudeşte să pară un om sincer, surîzător; este îmbrăcat cu un costum elegant, bine făcut. Se poartă neobişnuit de prieteneşte şi de amabil. Se ocupă îndeaproape de echipajul nostru, discută cu marinarii ca un om bun, grijuliu, animat de spirit camaraderesc. Îl interesa totul: de la viaţa personală a fiecăruia, (legăturile familiale şi apartenenţa politică, ce ocupaţie are pe vapor) şi pînă la felul în care sînt răspîndite unităţile armatei noastre etc.

Se mira foarte mult, că, la întrebările puse, primea acelaşi răspuns:

— „I don't no" — nu ştiu.

Tocmai acest răspuns se pare că l-a enervat pe ofiţerul ciankaişist silindu-l să-şi dea arama pe faţă şi să-şi arate pînă la urmă colţii; scos din fire, cu un gest nervos al mîinii şi ridicînd vocea, ne-a dat a înţelege faptul că „o soartă asemănătoare ne aşteaptă pe toţi"...

Ofiţerii ciankaişişti au manevrat în fel şi chip. Mai întîi, căutau să ne ademenească pentru a face cerere de azil. Căutau apoi să ne convingă de „perspectivele" pe care le deschide omenirii bomba americană cu hidrogen, care poate... să nimicească întregul glob. Ne împuiau capul cu tot felul de gogoriţe propagandistice, spunîndu-ne că al treilea război va izbucni de la o zi la alta şi — chipurile — vor învinge americanii.

—Ar părea curios multora faptul că ciankaişiştii se îngrijeau pînă şi de distracţii culturale pentru echipajul nostru şi încă cum! Organizau vizionări de filme, care arătau „minunata" viaţă din S.U.A.; este deajuns să spunem însă că la aceste acţiuni zice-se culturalizatoare, ne împingeau din spate cu ţevile pistoalelor automate. Membrilor echipajului vasului „Preşedintele Gottwald" li se ofereau şi alte „momeli":

— Vreţi să mergeţi în S.U.A.? Vă rugăm mult! Poate în Australia? — drumul vă este deschis. Ori unde puteţi pleca, numai în acea „Polonie comunistă", nu, deoarece acolo veţi muri de foame şi de extenuare.

[illegible] agenţii ciankaişişti căutau să ne arate [illegible] viaţa fericită şi fără griji din Taivan. Sub paza unui cordon de poliţişti, marinarii noştri au trebuit să viziteze cîteva fabrici. Lucrători nenorociţi, în haine rupte muncesc în iadul ciankaişiştilor ca nişte robi din zori pînă tîrziu în noapte în schimbul unui... blid de orez. Copiii care roiesc în fabrici trudesc şi ei din greu pentru un pumn de orez. Marinarii polonezi au avut posibilitatea să se convingă între altele şi de „ajutorul" monopoliştilor americani acordat populaţiei Taivanului. In decurs de şase ani, monopolurile din S.U.A. au investit capitaluri în economia acestei insule jefuind-o în mod barbar de bogăţiile ei naturale. In rezervele de aluminiu, de pildă, şi-au înfipt colţii acţionarii firmei Reynolds Metal Company. Rezervele energetice şi industria electro-tehnică au fost acaparate de trustul Westinghouse. Societatea americană National Fertiliser Association a preluat toată producţia de sodă. Industria de petrol a S.U.A. a obţinut dreptul de extragere a rezervelor de petrol, iar monopoliştii de la General American Transportation au pus mîna pe producţia de ciment.

Parcurgînd străzile oraşelor, întîlneşti la fiecare pas cerşetori înşiraţi de-alungul zidurilor caselor. Ei sînt bolnavi de rîie, boală caracteristică pentru locuitorii insulei. Rănile putrezesc şi emană un miros insuportabil.

Şi după o astfel de excursie, pentru cunoaşterea ţării cică, ni se ofereau „distracţii". Alcool, prostituate care ne erau prezentate ca soţii ale ofiţerilor din marina ciankaişistă. In cele din urmă ni se făcea propunerea deschisă, ademenitoare numai pentru cei care ar fi fost lipsiţi de demnitate naţională, „rămîneţi la noi pentru 200 de dolari".

Cu toate eşecurile suferite agenţii ciankaişişti îşi mai puneau speranţa în reuşita unor noi şi noi planuri care mai de care mai perfide. Membrii echipajului vasului polonez au fost împărţiţi în mici grupe. Secretarul organizaţiei de partid, Boguslaw Bednaruk şi locţiitorul căpitanului, Zbigniew Nawrota, au fost izolaţi de restul echipajului. Succesiv, se făceau fotografii de-ale marinarilor; de pildă era fotografiat un marinar polonez cu un oarecare ofiţer în timpul anchetării, iar apoi fotografia era arătată altora, spunîndu-li-se [illegible] Nu trebuie să mai vorbim că în timpul audierilor, în camera vecină se găsea întotdeauna un ofiţer american. Condiţiunile de viaţă îngrozitoare la care au fost supuşi marinarii polonezi, presiunea şi teroarea au făcut ca doi dintre membrii echipajului vasului „Preşedintele Gottwald", să moară din pricina unor congestii cerebrale.

Echipajul cerea cu hotărîre întoarcerea în ţară. Impotriva robiei piratereşti eroicii marinari polonezi au protestat declarînd greva foamei.

★

Dîrzenia, dragostea de patrie au biruit. Cu un avion SAS marinarii polonezi au părăsit Taivanul plecînd spre capitala Tailandei — Bangkok. De acolo, cu acelaşi avion suedez, prin Calcutta, Abadan, Roma, Zürich, Frankfurt, Copenhaga, Stockholm, marinarii polonezi au sosit în patrie, la Gdansk punînd din nou piciorul pe pămîntul patriei mult dorite.

Pe pieptul bravilor marinari ai echipajului vasului „Preşedintele Gottwald" strălucesc astăzi diferite ordine şi medalii — distincţii înalte, conferite pentru atitudinea lor fermă, patriotică în faţa duşmanului.

★

In evul mediu, piraţilor trebuia să li se plătească pentru oamenii luaţi în robie. Lepădăturile ciankaişiste, piraţi ai secolului XX au redat libertatea marinarilor noştri fără răscumpărare. Aceasta, pentru că i-a înspăimîntat glasul de protest, plin de mînie al oamenilor cinstiţi din toate ţările lumii şi au fost copleşiţi de atitudinea neşovăitoare a marinarilor noştri pătrunşi de un fierbinte patriotism.

MARIAN PODGORECZNY

Gdansk, 1955

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 7.30.10, 7.61.00. Secţia scrisori Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452-52 12